

Debatten van de provincieraadszitting

26 maart 2007

OPENBARE ZITTING**ALGEMEEN BELEIDSPROGRAMMA 2007-2012 EN BUDGET 2007 – 3DE REEKS WIJZIGINGEN****De heer voorzitter**

Welgekomen op deze mooie lentedag in onze gesloten vergaderzaal. De vergadering van de provincieraad van 26 maart is bij deze geopend.

Collega's we hadden afgesproken een bijkomende zitting te houden om rustig te kunnen debatteren. Het is niet mogelijk om alles morgen te doen, daarom hebben we een bijkomende vergadering belegd. Vandaag gaan we drie tussenkomsten houden voor mevrouw gedeputeerde Van Cauter. Daarna gaan we verder met de verantwoordelijkheden van de heer gedeputeerde Couckuyt. De twee zittingen van vandaag en morgen worden als een zitting beschouwd. We gaan een grote lagersse hanteren ten aanzien van de mensen die vandaag afwezig zijn, want het was ook onvoorzien. Wie vandaag niet kan spreken, krijgt morgen het woord. De gedeputeerde zal dan ook antwoorden. Is iedereen daarmee akkoord?

Dan beginnen we met de eerste tussenkomst voor de verantwoordelijkheden van mevrouw Van Cauter.

Vijfde gedeputeerde Carina Van Cauter**PERSONEEL EN INTEGRALE KWALITEITZORG (IKZ)****P. 134-135 TOELICHTING BUDGET: PERSONEEL: ALGEMENE TUSSENKOMST****De heer Veys**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik denk dat het een van de eerste keren is sinds ik provincieraadslid ben dat men tijdens de begroting, of bij de voorstelling van de cijfers van de budgetwijziging 2007 die in feite toch de initiële begroting is, zoveel verwijst naar het personeelsbeleid. Dat gebeurt natuurlijk in het kader van de besparingen die doorgevoerd worden. Zowel in de pers, als naar de commissie werd gecommuniceerd dat in de voorbije legislatuur nogal met gulle hand is omgegaan met het personeelsbeleid. Die vaststelling verwonderde mij een beetje omdat de voorgaande gedeputeerde, nu eerste gedeputeerde Vercamer, erom gekend was om toch iemand te zijn die de vinger op de knip houdt. Toch heeft dat de gedeputeerde of zijn collega's er niet van weerhouden om nogal ernstige engagementen te nemen inzake het personeelsbeleid. Ik had dan ook graag vernomen hoe het komt dat dit personeelsbeleid uit de hand gelopen is en dat men daar nu de gevolgen moet van dragen.

Anderzijds wil ik er de deputatie aan herinneren dat men tijdens de vorige legislatuur erop wees dat er nog steeds personeelsbehoefte was. Ik herinner mij dat de heer eerste gedeputeerde Vercamer op de commissie zei dat ze navraag gedaan hadden en dat er een 130-tal personeelsleden zouden moeten bijkomen om aan alle vragen te voldoen. We zijn nu een jaar verder en nu zegt men dat we niemand meer gaan aanwerven. Bijkomend, de mensen die op pensioen gaan, dat zijn er een 15-tal op jaarbasis, die gaan we ook niet meer vervangen. Dat is een beetje een rare formule en ook gevaarlijk omdat ik er altijd vanuit ging dat men de mensen in het huidige personeelsbestand nodig had. Tenzij men nu al zegt dat we eigenlijk personeel te veel hebben. Ik lees in die beleidsverklaring dat het de bedoeling is om in eerste instantie het personeel dat langs natuurlijke weg afvloeit, niet te vervangen. Anderzijds wil ik ook eens wijzen in het licht van die vervangingen of er nog diensten zijn zoals bijvoorbeeld Puyenbroeck waar er personeel te kort is en er een problematiek is van overuren. Zo ben ik toch geïnformeerd.

DEBATTEN

Ik denk dat in het huidige beleid waarbij men zal proberen om het afvloeiend personeel niet te vervangen men sommige diensten nog meer in de problemen zal brengen.

Een andere zaak, wij hebben een analyse gemaakt de voorbije zes jaar en de provincie is als het ware een slokop. Allerlei nieuwe diensten werden gecreëerd. Men heeft de PISAD aangetrokken en men heeft nog andere zaken uit de grond gestampt die een enorme personeelstijging veroorzaakt hebben en daar is men nu een beetje het slachtoffer van. De provincie wou te veel doen op te veel fronten. Wij hebben in het verleden altijd gepleit voor een sober provinciebestuur die zich enkel bezighoudt met zijn kerntaken. De belastingbetaler zal nu de tol moeten betalen voor de voorbije zes jaar.

Concreet wil ik er nog eens op wijzen dat wanneer u stelt om een soort van personeelsstop door te voeren, er woensdag een nota op de raad komt in verband met de implementatie van het provinciedecreet. Er gaat dus een systeem komen van klachtenbehandeling. Ik lees in het verslag aan de raad dat er ook sprake is van fractiepersoneel. Ik ging er tot op heden altijd vanuit dat er geen fractiepersoneel was. Er kan altijd eens een kabinetsmedewerker voor een fractie werken, maar tot op heden beschikken de fracties volgens mijn inlichtingen niet over eigen personeel. Nu zou men blijkbaar wel fractiepersoneel voorzien. Is dat niet een beetje in tegenspraak met de optie die men neemt om geen bijkomend personeel aan te werven en om geen bijkomende functies te creëren? Ook graag daarop een antwoord.

Dan had ik graag drie specifieke punten ter verduidelijking naar voren gebracht. Er is dus enerzijds die personeelsstop, welke gevolgen gaat dat hebben in het licht van die overuren? Welke gevolgen gaat dit hebben voor bepaalde diensten? Wij hebben een personeelsbestand van duizend en zoveel mensen. 15 personen op jaarbasis die wegvallen kan natuurlijk zeer veel zijn. Eerste gedeputeerde Vercamer heeft in het verleden erop gewezen dat bij tijdelijke projecten de verleiding altijd zeer groot was om de mensen die hier in dienst waren voor een project nadien vast in dienst te houden. Deze personen verrichten misschien heel goed werk, maar ze zijn natuurlijk een bijkomende last voor de provincie op het moment dat wij hen vast in dienst nemen en zeker als die middelen van dat project wegvallen.

In verband met de begrotingscijfers wil ik ook nog eens verwijzen naar het familiefeest dat omgevormd werd tot personeelsfeest en men koppelt daar ook nog de sportdag aan. Het gaat hier om een zuiver budgettaire maatregel. Wat is eigenlijk de bedoeling dat men dit familiefeest heeft hervormd? Of was men niet tevreden met de formule tot op heden, dito voor de sportdag van het provinciepersoneel? Gaat het enkel over een budgettaire maatregel of zijn er ook nog andere motieven in het spel? Tot slot wil ik nog even verwijzen naar een dossier dat hier in de geheime zitting aan bod is gekomen. Het slaat op een ambtenaar wiens gedrag mijns inziens uit de hand is gelopen. Ik heb ook vastgesteld dat er door het provinciebestuur onvoldoende werd opgetreden.

Ik had graag vernomen van de bestendige deputatie op welke wijze zij in de toekomst met dergelijk gedrag zal omgaan. Gaat u gelijkaardige dossiers ook jaar na jaar laten aanslepen ondanks het feit dat het probleem voldoende duidelijk is. Zult u ook op dergelijke manier optreden wanneer men vaststelt dat een ambtenaar er voor zorgt dat de provincie financieel nadeel leidt, want een ambtenaar die als het ware een gans jaar niet werkt, is financieel toch nadelig voor de provincie. Gaat u in de toekomst ook hun ontslag toestaan wanneer het personeelslid met een tuchtprocedure wordt geconfronteerd? Gaat men in de toekomst dus ook gewoon zeggen: geen probleem, we laten u gaan? Wij gaan niet als goede huisvader de kosten proberen recupereren, maar wij laten u gaan met als gevolg dat die ambtenaar al zijn rechten behoudt. Hoe gaat men daar in de toekomst mee omgaan?

Eerste gedeputeerde Vercamer zei mij dat dit de standaardprocedure is wanneer er een tuchtprocedure opgestart wordt met het oog op ontslag, dat men altijd ingaat wanneer het personeelslid zelf ontslag neemt. Gaat men dit in de toekomst ook doen, ongeacht het dossier of gaat men in dergelijke dossiers strenger optreden?
Tot daar mijn vraag.

De heer voorzitter

Dank u wel, Mijnheer Veys. Mevrouw de gedeputeerde u mag antwoorden als u wilt.

Mevrouw gedeputeerde Van Cauter

Dank u wel, Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, Ik zal starten met het personeelsbeleid en de personeelsstop zoals het verwoord is in de pers de laatste dagen. Ik kan u zeggen en ik denk trouwens dat naar aanleiding van de beleidsnota het hier al duidelijk aan bod gekomen is dat een personeelsstop op zich geen doel was. De eerste gedeputeerde heeft hier duidelijk naar voren gebracht dat het onze bedoeling was om te werken met een constante fiscaliteit. Dat betekent dat men de belastingen niet wil laten stijgen. Het aandeel van de provinciebelasting en het inkomen van de Oost-Vlaming is constant gebleven en dat is voor ons wel een doel. Wanneer je uitgaat van een dergelijk doel dan moet je eens kijken of je op een realistische manier dit doel kunt realiseren. Wij hebben daarover lang nagedacht en er verschillende dagen en weken over gedebatteerd. Een van de aspecten en een groot aandeel in onze uitgaven zijn uiteraard de personeelskosten. Het is niet juist dat men in de voorbije legislatuur de personeelskost niet in de hand zou gehouden hebben. Er is wel een toename wanneer we kijken naar de naakte cijfers van de voltijds equivalenten die in dienst zijn. Dit is voornamelijk te wijten aan twee zaken.

Enerzijds zijn er een aantal nieuwe uitbatingen bijgekomen waar je uiteraard bijkomend personeel moet inzetten. Je kunt geen zwembad open houden volgens de huidige reglementering zonder dat je redders voorziet in voldoende aantallen rekening houdende met het aantal zwemmers. Ik denk dat dit wel duidelijk is.

Anderzijds is het ook zo dat wij als provinciebestuur ingespeeld hebben op een aantal projecten waardoor Vlaamse middelen naar deze provincie gekomen zijn. Ik denk dat dit ook een goede zaak is. Ik verwijs naar de besprekingen van de VVP waar u ook aanwezig was. Er is daar duidelijk gebleken dat meer middelen via de provinciebesturen terugvloeien naar de Oost-Vlaming in casu dan diegene die geïnd wordt door de provinciebelasting.

Als we dan gaan denken aan de regionale landschappen en de bosgroepen daar is de personeelskost integraal gedekt door Vlaamse middelen. Als je dit gegeven legt naast de naakte stijging van de cijfers in aantallen dan merk je dat er qua personeelskost eigenlijk quasi geen stijging is geweest van de personeelskost buiten dan die nieuwe projecten.

Vanuit de vaststelling dat wij willen werken met die constante fiscaliteit zijn we gaan nadenken over hoe we daar verder mee om moesten gaan. U hebt ook gezien op het schema dat is opgesteld naar aanleiding van de vaststelling van het MAT dat de personeelsbevoegdheid een ondersteunende en brede bevoegdheid is. Iedere gedeputeerde is verantwoord budgethouder voor de portefeuille die hem toebedeeld wordt in deze begroting. Voor het eerst denk ik worden kosten systematisch toegewezen aan het beleidsdomein waar ze gemaakt zijn. Dit vaststellend zijn we eens gaan kijken hoe en welke methodiek we gaan aanwenden naar de toekomst toe, ook om onszelf te controleren. Het is in functie daarvan dat een aantal afspraken gemaakt werden. Men heeft dus besloten om het personeel niet automatisch te vervangen maar om dossier per dossier te beoordelen. Daaraan koppelt men de financiële consequentie voor diegene die het voorstel indient. Als een personeelslid vraagt om een collega te vervangen, kan dit nodig en nuttig zijn in het kader van het bestuur binnen een bepaald beleidsdomein maar dit is geen automatisme meer. Ik kan mij voorstellen als de griffier morgen afwezig is dat wij gaan moeten zorgen voor vervanging, dit is reeds als voorbeeld aangehaald tijdens de besprekingen. Bij voorkeur binnen onze eigen organisatie en als dit niet mogelijk is omdat de nodige kennis of kunde niet aanwezig is dan gaan wij uiteraard beroep doen op derden en nieuw personeel moeten aanwerven. Dit zal telkens opnieuw aangerekend worden binnen het specifieke beleidsdomein. Dit is zeer duidelijk afgesproken.

We gaan ook niet onmiddellijk vervangen wanneer iemand vraagt om deeltijds te werken en bij ziekte- en zwangerschapsverloven. Wanneer blijkt dat de werklast te hoog wordt en de vervanging nodig is om de continuïteit van de dienst te handhaven dan zal dit uiteraard bekeken worden. Dus wanneer je spreekt over een personeelsstop dan moet je dat uiteraard nuanceren. Het is dus niet correct dat wij nu per definitie niet meer gaan vervangen. Ik denk dat ik daarmee geantwoord heb op uw vraag of bekommernis.

Het familiefeest-personeelsfeest: in het verleden werd deze term nogal eens door elkaar gebruikt. Wij denken dat het nodig en nuttig is dat ons personeel elkaar ook ziet buiten de werkuren. Zo ontmoeten ze ook mensen van andere diensten op een informeel moment en dit kan vruchtbaar zijn voor de werking van onze organisatie. Anderzijds apprecieer je op die manier ook de mensen voor hun inzet ten aanzien van het goede bestuur dat hier gevoerd wordt.

DEBATTEN

De naam 'personeelsfeest-familiefeest' werd inderdaad door elkaar gebruikt maar het is wel juist dat wij aan een andere formule gedacht hebben. Hoe was het vroeger? U was ook uitgenodigd en u bent misschien wel geweest. Het was dus zo dat de mensen vroeger vrij het domein bezochten en genoten van datgene dat aangeboden werd. Zij konden daar hun familie meebrengen en men kwam daar inderdaad in familiekring naartoe. Het hoofddoel was niet om met collega's onder elkaar samen te zijn en te praten al dan niet over het provinciebestuur op zich. Wij dachten dat het goed was om daar eens specifiek de nadruk en het accent op te leggen. Vandaar dan we met de deputatie nagedacht hebben over hoe we het in de toekomst beter konden doen en vandaar is deze formule gekomen. Eerst de sportdag en daaraan gekoppeld het jaarlijkse personeelsfeest. Dit bestaat uit een barbecue die aangeboden wordt voor het personeel en de partner. De tweede reden collega ga ik ook niet onder stoelen of banken steken, maar u weet ook dat het familiefeest vroeger slechts tweejaarlijks werd georganiseerd waardoor er ook meer kon besteed worden. Wij zijn praktisch uitgegaan van de rekening 2005 en toen was er gelukkig een familiefeest, want in 2006 niet, dus gelukkig dat we uitgegaan zijn van de rekening 2005 voor het personeel. We denken dus dat we op die manier jaarlijks een bescheiden barbecue kunnen aanbieden aan het personeel samen met de partner. Het samenzijn is echt vruchtbaar voor de organisatie. Tot daar uw vraag of opmerking met betrekking tot het personeelsfeest.

Wat het tuchtdossier betreft waar u op terugkomt, is het zo dat het arbeidsreglement inderdaad voorziet dat er controle kan gebeuren van het surfgedrag. Dit gebeurt via een algemene lijst die steekproefgewijs kan gecontroleerd worden. Als daar onregelmatigheden vastgesteld worden, gaan wij uiteraard optreden wanneer het aan de deputatie voorgelegd wordt. Als er zich calamiteiten voordoen zoals vastgesteld werd in dit dossier naar aanleiding van een panne, dan gaan wij uiteraard ook controleren met de nodige gevolgen volgens het arbeidsreglement en de tuchtregeling desgevallend toepassen. Dit is ook heel duidelijk gebeurd in het dossier waarop u allusie maakte. Het is niet zo, Collega, dat men het dossier jaar na jaar heeft laten aanslepen. Ik heb eens de timing opgevraagd van de verschillende procedurestappen in dit dossier. Het is bij ons in deputatie gekomen op 21 september 2006, betrokkene was uit dienst op 30 oktober 2006. Dus als u spreekt over jaren dan denk ik dat u zich vergist. Mocht u spreken over maanden, dan hebt u het bij het rechte eind. De procedure is ook voorgeschreven zodanig dat we bepaalde tijd moeten respecteren om de betrokkene de gelegenheid te geven om gehoord te worden, zijn dossier in te zien, ... In de toekomst gaan wij ook op dezelfde wijze handelen zoals wij dit vandaag gedaan hebben. Wanneer er strafbare feiten vastgesteld worden zullen wij inderdaad onze verantwoordelijkheid nemen en aangifte doen. We zullen dat inderdaad alleen maar doen waan wij strafbare feiten konden vaststellen. Tot daar uw opmerking in verband met het surfgedrag en de tuchtprocedure.

Als u spreekt over PISAD, Collega, waar wij volgens u een sociaal passief zouden overgenomen hebben, is dit niet juist. Ik bevind mij nu een beetje in het vaarwater van collega Couckuyt maar in het verleden was het zo dat het dossier PISAD als een project opgestart is. Dit project heeft ook zijn deugdelijkheid bewezen en wij hebben inderdaad binnen de deputatie erover nagedacht of wij die service niet konden aanbieden aan de gemeenten en aan alle inwoners van de provincie Oost-Vlaanderen. Daardoor is het personeel van PISAD overgenomen door het provinciebestuur hetgeen uiteindelijk tot een nuloperatie heeft geleid aangezien de overdrachten of de subsidiëring van PISAD met hetzelfde bedrag is verminderd zodanig dat dit eigenlijk geen meerkost geeft, enkel een andere wijze van organiseren. De bedoeling van deze service was drugpreventie ten aanzien van alle inwoners van Oost-Vlaanderen. Ik denk dat dit inderdaad een goede zaak is geweest.

Uw opmerking met betrekking tot de klachtenbehandeling, daar zal het reglement nog aangenomen moeten worden door de raad. Wanneer er sprake is van kabinets- en fractiepersoneel dan gaat het over de terminologie zoals ze in het decreet voorkomt en uiteraard overgenomen werd in het ontwerp van reglement. In de praktijk slaat dit uiteraard enkel op het kabinetspersoneel want fractiepersoneel is inderdaad niet in dienst bij onze provincie. Ik denk dat ik er door ben. Tot daar mijn antwoord, Mijnheer de Voorzitter.

De heer voorzitter

Dank u wel Mevrouw de Gedeputeerde voor uw uitgebreid, maar zeer gedocumenteerd antwoord.

De heer Veys

Heel kort in verband met PISAD wil ik er gewoon op wijzen, los van wat de beweegredenen ook waren, dat door de overname van het personeel men nu gebonden blijft aan deze organisatie. Als men met een externe organisatie werkt dan kan men - als men van visie verschilt - op termijn stoppen met de samenwerking. Nu kan men dat niet meer want men neemt de organisatie binnen. Het personeel is volwaardig provinciepersoneel. Dat is toch een handicap die men heeft, want men blijft nu gebonden aan PISAD. Ik blijf hier bij mijn stelling want dit is duidelijk een van die voorbeelden dat men diensten bij creëert met de expansie van personeel tot gevolg. Tenzij natuurlijk dat men de zaak opdoekt en het personeel elders tewerkstelt.

Het tweede dat ik toch nog even wil aanhalen is het optreden in het tuchtdossier. Klopt de termijn die de deputatie heeft gevolgd? In feite is het allemaal heel snel gegaan, maar het gaat vooral over de periode die voorafgaat aan het moment dat de deputatie in kennis wordt gesteld van een tuchtdossier. Gaat ge daar vragen aan uw administratie om in een gelijkaardig geval veel vroeger op de hoogte gesteld te worden, gelet op bepaalde feiten die mijns inziens toch tot een zware tuchtmaatregel nopen of toch veel sneller zouden moeten in aanmerking komen voor een tuchtprocedure.

Mevrouw gedeputeerde Van Cauwer

Heel kort, ik denk dat de problematiek rond drugs niet onmiddellijk zal opgelost zijn. De preventiemaatregelen en initiatieven die genomen zijn door het provinciebestuur zullen minstens nog geruime tijd moeten verdergezet worden. Het is een beleidskeuze geweest om dit vanuit de organisatie zelf te doen met uiteraard de consequenties dat wij het sociaal passief voor onze rekening nemen dat is correct zoals u zei.

Een tuchtdossier, processen moeten beter en korter. We werken daaraan en dat is precies een van de processen die moeten beschreven worden in het kader van de verbetering van onze interne kwaliteit. Dat is inderdaad nog een terechte opmerking. Bij deze had het misschien ook sneller gekund, dat is misschien een overweging, maar ik denk dat daar de betrokken ambtenaar in kwestie dit initiatief genomen of niet genomen heeft en getracht heeft om eerst op een andere manier te interveniëren en wanneer dit niet is gelukt heeft men gekozen voor de harde weg van de tuchtsanctie. Tot daar mijn antwoord.

SPORT**P. 59 E.V. BELEIDSPROGRAMMA: SPORT: ALGEMENE TUSSENKOMST****Mevrouw Verhoeve**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
'Puur voor de sport' titelt de rubriek 4.12 in het algemeen beleidsprogramma 2007-2012.
Een pleidooi voor een goed provinciaal sportbeleid voor alle Oost-Vlamingen. Sport die centraal staat voor gezonde vrijetijdsbesteding, kan en moet bijdragen tot integratie van bepaalde groepen in onze samenleving en kan eveneens de overdracht van belangrijke maatschappelijke waarden, zoals fairplay en respect, stimuleren.

Ik ben dan ook tevreden met deze sportnota, temeer dat ik lees dat het een sport voor-allen-beleid wordt, maar dat er ook voldoende aandacht zal gaan naar topsport en beloftevolle jongeren.

Ik had enkel nog een aantal bedenkingen, vragen in verband met de rubriek 'uitbouwen van de sportinfrastructuur', en dan meer specifiek in verband met de golfinfrastructuur in het Provinciaal Domein Puyenbroeck.

De exploitatie van de driving range voor schoolsport wordt overgeheveld naar de Golf Puyenbroeck, lees ik. Waarom gebeurde dit niet van bij het begin?

DEBATTEN

Verder lees ik dat men het democratiseren van de golfsport wenst verder te zetten en nieuwe initiatieven wenst aan te boren om de golfsport verder uit te dragen. Welke zijn deze initiatieven? Denkt men dan toch – in overleg met de Vlaamse overheid – aan de uitbouw van het 9-holes terrein naar een volwaardig 18-holes golfterrein. Zal men bijvoorbeeld ook iets doen met de tientallen bedrijven die in en rond de kanaalzone verder opgelijst worden, zodat ook zij kennis kunnen maken met dit provinciaal sportinitiatief?

En dit punt brengt mij dan bij het onderdeel 'werken aan sportpromotie', 'herkenbaarheid en kwaliteit'. Sportpromotie blijft de hoofdopdracht van het provinciaal sportbeleid. Niettegenstaande het provinciebestuur vele inspanningen voor de sport levert, moeten we nog steeds vaststellen dat de provinciale sportdienst bij de Oost-Vlaamse burger slechts beperkt bekend is.

Er wordt gesteld dat er een betere communicatie- en informatiedoorstroming naar de bevolking moet gebeuren? Men is zich daar terdege van bewust. Hoe denkt u dit te doen? Er is onder meer sprake van een elektronische nieuwsbrief. Dit is een handig en goedkoop middel, maar moet dan ook ge-updated worden en regelmatig verstuurd. (ik verwijs even naar Golf Puyenbroeck, waar dit inderdaad niet voldoende gebeurt.)

Met zo'n nieuwsbrief voelen de mensen zich ook betrokken. Ze kunnen reacties en suggesties kwijt en zo kom je tot een zekere interactie tussen de provincie en de Oost-Vlaamse burger.

Verder nog een laatste bedenking bij het 'bieden van ondersteuning'. Ik denk dat het juist is wanneer men stelt dat belangrijke sportevenementen moeten kunnen rekenen op ondersteuning van de provincie. Deze evenementen kunnen ervoor zorgen dat onze provincie op de kaart wordt gezet.

Wat nu heel bijzonder het evenement van 9 juli betreft, namelijk de aankomst van een etappe van de Tour de France in Gent, zou ik willen onderstrepen dat ik hoop dat niets aan het toeval zal worden overgelaten en dat de organisatie optimaal zal gebeuren. De provincie Oost-Vlaanderen, Toerisme Oost-Vlaanderen en de stad Gent hebben de krachten gebundeld. De provincie en de Stad Gent brengen hierbij ook geen onaardige bijdrage in, namelijk elk 250 000 EUR.

9 juli moet beslist een mooie sportpromotiedag worden voor onze provincie!

Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel Mevrouw Verhoeve.

Ik ga meteen de tweede tussenkomst laten houden over sport, maar ik wil eerst de twee gedeputeerden namelijk Mijnheer Vercamer en Mijnheer Dauwe uitdrukkelijk verontschuldigen. Ze zijn op audiëntie bij zijne excellentie de minister van Cultuur.

P. 60 BELEIDSPROGRAMMA: SPORT: VRAGEN EN BEDENKINGEN OVER DE GOLF PUYENBROECK

Mevrouw De Meyer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik ben geen golfer en totaal niet bekend met de golfsport dus ik beweeg mij misschien wel op glad ijs om hier toch een tussenkomst te houden over de Golf Puyenbroeck.

In het algemeen beleidsprogramma stelt de deputatie op pagina 60 bij rubriek 'Sport' dat Golf Puyenbroeck verder wil gaan met de democratisering van de golfsport. Dit staat echter in schril contrast met de kostprijs die nog steeds hoog oploopt.

Enkele beginnende golfers hebben hun ongenoegen geuit over het begrip 'democratische bijdrage' en het gebrek aan de juiste informatie hieromtrent door het provinciebestuur. Het spreekt vanzelf dat men om te mogen golfen lessen volgt en daarna een examen aflegt en dat dit niet gratis is. Ze krijgen echter de indruk dat men de totale kostprijs zo vaag mogelijk houdt om eventuele geïnteresseerden niet teveel af te schrikken.

Zo wordt er in de folder Golf Puyenbroeck geen melding gedaan van het tweede deel van het praktisch examen voor het behalen van het Golfvaardigheidsbewijs (GVB) namelijk een aantal punten behalen op de golfbaan: kostprijs 45 EUR. Om dit tweede deel te mogen doen moet men in het bezit zijn van een jaarabonnement driving range: kostprijs 75 EUR.

Hun grootste bezwaar is echter de kost van de federatiekaart. Om te mogen spelen op de 9-holes golfparcours dient men in het bezit te zijn van een federatiekaart. Deze kan men enkel verkrijgen via het lidmaatschap bij een door de golffederatie erkende club. Er wordt, volgens hen, nergens melding gemaakt van de kostprijs voor de aanschaf van deze kaart.

Behaalt de golfer zijn Golfvaardigheidsbewijs op golf Puyenbroeck (na alle reeds betaalde kosten voor de examens, totaal 135 EUR, lessen en huur balletjes niet meegerekend) kan men deze federatiekaart aan de balie van golf Puyenbroeck verkrijgen mits de betaling van 325 EUR.

Als deze kaart niet verkrijgbaar is aan een democratische prijs vrees ik dat dit een barrière vormt voor de vrije golfer en andere beginnende golf liefhebbers en komt dit niet ten goede aan de democratisering van de golfsport. Niettegenstaande dit een beleidsdoelstelling van deze deputatie is.

Het spelen mits betaling van een greenfee (waarbij nog altijd de federatiekaart vereist is), is ook niet goedkoop (25 EUR), daar men slechts éénmalig gebruik mag maken van het 9-holes golfparcours (duurtijd: ongeveer 2,5 tot 3 uur). Dit, volgens hen, in tegenstelling tot bijvoorbeeld Brasschaat waar men op de junior course (ook 9-holes) 20 euro betaalt voor de hele dag.

Vergeleken met andere privé-golfclubs is het full option abonnement weliswaar niet duur, maar dit is enkel interessant als men op zeer regelmatige basis kan spelen. In familieverband spelen op de 9-holes is al helemaal uitgesloten wegens de hoge kostprijs.

Wat is het standpunt hierover van de bevoegde gedeputeerde Van Cauter? Bestaat er een mogelijkheid om ook een verdere democratisering van de tarieven te overwegen?

Applaus

De heer voorzitter

Dit voor uw tussenkomst maar ook voor uw 'maidenspeech'.

De bevoegde gedeputeerde zal nu antwoorden op de twee tussenkomsten, de twee anderen zijn voor morgen.

Mevrouw gedeputeerde Van Cauter

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik zou mij van de laatste vraag heel gemakkelijk kunnen afmaken door te zeggen dat als men meer middelen voorziet voor de golf in de begroting men ook aan meer democratische prijzen kan laten golfen in Oost-Vlaanderen. Dit zou een te gemakkelijk antwoord zijn en ik ga dat dus ook niet doen.

Het is dus inderdaad zo dat het 9-holes parcours geopend werd in september 2006. Is dit een succes? Ik denk het wel. We hebben vandaag 800 abonnees in de driving range, dus mensen die leren golf spelen en 400 full option abonnees. Dit betekent dat we nu al een bezetting hebben die andere golfclubs pas na 20, 30 of 40 jaar bestaan hebben. Het is dus een groot succes.

Sinds 1 januari van dit jaar is er een golfbeheerder aan de slag in de golf Puyenbroeck. De expertise waar wij vroeger beroep op deden was een externe expertise om heel deze golf uit te bouwen. Eenmaal dat de 9-holes geopend werden, zijn we op zoek gegaan naar iemand die effectief deze golf verder op een permanente en duurzame manier kan gaan uitbouwen en dat is mijnheer Stefaan De Sterck. Hij is in dienst sedert 1 januari. Zijn eerste opdracht was op de golf eens door te lichten en te kijken waar we nu staan en wat de middelen zijn onder meer naar tariefstructuur toe. Wij hebben de verplichting om onze rekening 2006 af te maken en aan het Rekenhof toe te sturen tegen 31 maart. U weet misschien dat wij problemen hadden met onze boekhouder in het golfcentrum. Die problemen zijn vandaag opgelost. De boekhouder van de dienst Sport heeft de boekhouding doorgelicht en alles geboekt. De rekening van 2006 kan nu afgesloten worden met winst als we dat zo mogen zeggen of met een overschot van 75 000 EUR.

Rekening houdende met die gegevens en met die cijfers zal nu ook een begrotingswijziging kunnen voorgesteld worden voor het jaar 2007. Wij hopen naar de raad te komen met deze begrotingswijziging in april. Wat de tarieven betreft, Collega, denk ik dat u niet volledig en correct bent ingelicht. Ik wil graag eens voorleggen hoe het was en wat het wordt. Het was een opdracht van de heer De Sterck om eens te kijken of de huidige tariefstructuur voldoet aan het doel van de democratisering van de golfsport. Als we kijken naar de tarieven zoals ze vandaag zijn dan was er hier en daar wel wat bijsturing nodig. Nu blijkt dat we ons dat ook kunnen permitteren en dat gaan we ook doen. Een dagticket voor de driving range was en blijft 5 EUR. Een jaarabonnement was en blijft 75 EUR op de driving range.

DEBATTEN

De kostprijs van de lessen blijven identiek zoals in het verleden. Dat betekent wanneer men een theoretische les voor een golfvaardigheidsbewijs wil volgen dat zo'n les ook 5 EUR kost.

Ik denk dat dit toch democratische prijzen zijn. Wanneer men zijn golfvaardigheidsbewijs wil gaan halen dan moet er een examinerator mee op het terrein en dan spreekt men over een professionele golfspeler, een PRO zoals men dit noemt. Dit kost 40 EUR om zijn praktijkexamen op het terrein af te leggen.

Als we dit nu vergelijken met andere clubs dan spreken we in kostprijs nog niet over een tiende van wat het op andere terreinen zou kosten. U verwijst zelf naar een praktijkgeval in Brasschaat waar een dagticket voor een junior 20 EUR kost.

Collega, ik heb dat eens nagevraagd en dan gaat dit over een oefenterrein, een Par 3 zoals men dat noemt. Dat is een heel kort terreintje, een niet te vergelijken terrein met wat aangeboden wordt in Wachtebeke. Daarbij moet men ook nog in het bezit zijn van een federatiekaart. Om in het bezit te zijn van zo'n federatiekaart moet men lid zijn van een golfclub. Dit betekent dat men per jaar minstens 1 500 EUR moet betalen zonder dat men daar iets voor terugkrijgt. Dat is enkel om lid te zijn en te mogen spelen. Dus jaarlijks 1 500 EUR en daarbij nog een eenmalige tussenkomst van het lid- en instappgeld. Dit is twee of drie keer het jaargeld. Vervolgens betaal je dan als junior in Brasschaat effectief 20 EUR, op een oefenterrein met drie holes wat eigenlijk geen volwaardig terrein is. Als je die vergelijking maakt met wat aangeboden wordt in Wachtebeke dan is dat uiteraard niet meer correct. In Wachtebeke betaal je zonder lid te zijn voor een 9-holes 25 EUR tout court. Je betaalt niets extra, enkel 25 EUR. Het is wel onze bedoeling om iets aan die abonnementskosten te doen. Als je vandaag in Wachtebeke geen lid wilt worden maar gewoon een federatiekaart wilt kopen betaal je 300 EUR. Wij willen dit bedrag naar beneden halen tot 100 EUR. Met deze kaart kun je dan ook overal te lande of in de wereld gaan spelen. Je wordt dan ook toegelaten tot alle terreinen. Een abonnement full option kost op jaarbasis 625 EUR, wij gaan voorstellen om dit aan te bieden aan 575 EUR.

Samengevat kan ik u zeggen dat we iets gaan doen aan de tariefstructuur. We doen dit nu pas omdat we eerst eens geëvalueerd en nagedacht hebben. Op die manier kunnen we zo goed mogelijk ons doel bereiken namelijk de democratisering van de golfsport, want tegen 100 EUR kan je inderdaad een federatiekaart kopen in Wachtebeke. Alle terreinen in de wereld zijn dan ook toegankelijk voor x of y uit Oost-Vlaanderen. Ik denk dat dit een goede zaak is.

De informatie die u werd bezorgd moet je inderdaad met een 'maar' lezen. In dergelijke andere clubs moet je effectief nog entreegeld betalen en moet je ook nog een abonnement betalen. In Wachtebeke is dit niet zo. Ik denk dat we echt tegemoetkomen aan de betrachting die we ons voor ogen hadden gesteld, namelijk de golfsport democratiseren voor de Oost-Vlaming. We zijn daar ook in geslaagd denk ik, want de cijfers bewijzen het.

Om nu onmiddellijk in te haken op de tussenkomst van collega Martine Verhoeve, namelijk wat de verdere initiatieven zijn die gesuggereerd worden in de beleidsnota rond de verdere democratisering van de golfsport? Wij hebben inderdaad beseft dat Wachtebeke niet zo centraal gelegen is voor iedere Oost-Vlaming. Dit terrein is niet gemakkelijk bereikbaar vanuit bepaalde hoeken in onze provincie. Daarom denken wij eraan om met andere golfclubs bijvoorbeeld een 'open golfdag' te organiseren. Wij zouden daar met de resultaten, de overschotten die wij zouden realiseren binnen de golf Wachtebeke, het mogelijk maken dat je in alle golfclubs in onze provincie een dag per seizoen kunt gaan golven, ook de niet gefedereerden. Dit is wel nog onder de voorwaardelijke vorm. De suggestie die u deed om dit initiatief aan het bedrijfsleven kenbaar te maken is een goede suggestie. Nog meer communicatie en nog meer kenbaarheid geven aan dit initiatief is iets waar wij aandacht moeten voor hebben. We gaan dit volgend jaar zeker meenemen.

De elektronische nieuwsbrief zoals hij bestaat in Wachtebeke was inderdaad wat stilgevallen. We hebben daarover reeds gesprekken gehad met de ambtenaren in kwestie en er wordt daar opnieuw werk van gemaakt zodanig dat deze op permanente basis kan verspreid worden. In ons achterhoofd zijn we ook aan het denken om deze nieuwsbrief een beetje te herwerken. Ik denk dat het belangrijk is dat de geïnteresseerden in de golf een maximale hoeveelheid aan informatie toegestuurd krijgen, vandaar dat wij nog werken aan een update van deze nieuwsbrief.

Zo'n nieuwsbrief zouden wij willen invoeren voor het hele sportbeleid. Vandaag is dat er nog niet maar ik hoop bij een volgende begrotingsbespreking te kunnen zeggen dat dit wel gelukt en geslaagd is.

Sportpromotionele activiteiten en de Tour de France. Is het verantwoord om 250 000 EUR te investeren in de Tour de France? Ik denk dat je de aankomst van deze rit niet alleen kan beperken tot de dag van 9 juli zelf, het sportieve evenement van de komst.

Wij hebben als provinciebestuur in samenspraak met de Stad Gent eraan gedacht om van dit sportief evenement eigenlijk promotie rond fietsen te maken. Wij zullen in samenspraak met alle sportdiensten van alle gemeenten van de provincie Oost-Vlaanderen een start-to-bike of starten-met-fietsen organiseren. Een tien weken plan in samenwerking met alle sportdiensten. Zodanig dat iedere Oost-Vlaming tegen 9 juli er in slaagt om in deze 10 weken 50 of zelfs 100 kilometer te fietsen naargelang de ambities. We hopen dan ook dat er op 9 juli niemand met de wagen naar deze sportieve hoogdag komt in Gent maar allemaal met de fiets.

In samenspraak met collega Couckuyt gaan we daarbij fietsknelpunten gebruiken, om via fietsvriendelijke en veilige aanrijroutes naar Gent te komen. Dit is allemaal in samenspraak met de sportdiensten en de gemeentebesturen om op 9 juli hier iedereen met de fiets in Gent te zien, zodat iedere Oost-Vlaming er in slaagt om die 50 of 100 kilometer heen of terug te fietsen. Dit is een van de acties die we zullen opzetten rond 9 juli, maar er zijn er nog veel meer. De meeste zijn nog in uitwerking. We vergaderen iedere maandagmorgen heel vroeg. We hopen dat niet alleen 9 juli een sportieve hoogdag wordt maar dat dit een slotstuk wordt van heel wat sportpromotionele activiteiten die opgezet worden.

Dit is een aspect dat wij lichten uit de sportpromotie, maar er zijn heel wat andere programma's. Er is het 'Galmproject' om ouderen aan te zetten tot sporten., Er is: 'Liever actiever'. Er is zoveel. Ik kijk nu richting mijn voorganger, want heel veel van deze sportpromotionele activiteiten zijn in het vorige bestuur opgezet. Zij worden verder gezet omdat zij hun nut hebben bewezen, maar we gaan nog meer dan vroeger trachten samen te werken met de sportdiensten en de schepenen van sport uit de gemeenten om deze sportpromotionele activiteiten nog een groter succes te laten worden. We beseffen dat een half uurtje bewegen per dag inderdaad heel veel doet voor de gezondheid en dat is voor ons de moeite waard. Dat is ook de reden waarom we die 250 000 EUR en nog zoveel middelen inzetten voor de sport.

De heer De Knijf

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik had graag toch nog een opmerking gemaakt in verband met die golf in Puyenbroeck. Het was inderdaad een mooi exposé van mevrouw de gedeputeerde met het aantal leerlingen, de kostprijs van de abonnementen voor de golf Puyenbroeck Maar zoals u misschien weet woon ik zelf in Lochristi en Puyenbroeck ligt voor een deel op het grondgebied van Lochristi. Ik kom dus vrij veel in het domein. Het valt mij toch op en dat is mijn twijfel die ik wil verwoorden dat er maar bitter weinig gespeeld wordt op die golf. Als je daar regelmatig eens passeert dan stel je vast dat daar niet zo heel veel gebruik wordt van gemaakt. Dat is in feite mijn opmerking. Het blijft iets wat heel veel geld heeft gekost en waar in feite toch maar een heel beperkte groep mensen gebruik van maakt. Misschien zal het in de toekomst verbeteren maar op dit moment is het daar maar heel triestig gesteld.

Dank u.

Mevrouw gedeputeerde Van Cauwer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Uiteraard als je op een golfterrein loopt dan is dit niet druk bevolkt. Mensen houden afstand wanneer ze afslaan met een bal. Dat spreekt voor zich. Er bevindt zich minstens honderd meter tussen de eerste en de volgende speler en liefst met een beetje reserve, want er zijn altijd collega's die ferm kunnen uithalen. Wij stellen vast dat wij vandaag 1200 abonnementen hebben. Dat betekent mensen die geëngageerd op regelmatige basis komen spelen. Wij stellen vast dat twee PRO's of professionele lesgevers in dienst zijn en dat die vandaag al overboekt zijn met wachttijden tot gevolg. Het terrein is vandaag eigenlijk al te klein en de twee lesgevers die er vandaag zijn hebben hun handen al meer dan vol. Zij moeten zelfs beroep doen op vrijwilligers om hen te gaan ondersteunen. Ik daag u uit om alle golfclubs in Vlaanderen af te gaan waar je meer dan twee lesgevers permanent in dienst vindt die les geven. Het feit dat wij daarin geslaagd zijn in Puyenbroeck bewijst zijn nut en bewijst dat er inderdaad grote interesse is voor de golfsport in Vlaanderen die vandaag is gedemocratiseerd zodanig dat u en ik kunnen golf spelen.

DEBATTEN

De heer voorzitter

Het blijft een subjectief gegeven en men kent het verschil tussen de golf en bijvoorbeeld Torhout-Werchter, er zijn daar andere en veel meer mensen. We keren terug naar Mijnheer Couckuyt, vandaag zijn er een aantal tussenkomsten die ook morgen zullen gehouden worden, de eerste die we beluisteren is een algemene tussenkomst van mevrouw de Gussem. Mevrouw, u hebt het woord.

Zesde gedeputeerde Eddy Couckuyt

WELZIJN EN GEZONDHEID

P. 63 E.V. BELEIDSPROGRAMMA: WELZIJN

Mevrouw De Gussem

Voorzitter, Collega's, het is altijd prettiger om te kunnen geven dan te moeten weigeren en in de politiek is dat niet anders. Besparen is in dit voorliggende budget een zaak van verantwoordelijkheid durven opnemen. Lineair besparen is een kwestie van solidariteit over de diensten heen. En solidariteit ligt mij nauw aan het hart. Toch vraag ik mij af of dit voor de sector Welzijn even rigide moet toegepast worden. De uitgaven binnen de dienst Welzijn en Gezondheid bestaan voor een groot percentage uit overdrachten, ondersteunen van talrijke organisaties die binnen de welzijnssector van onderuit zijn gegroeid, die zeer dicht bij de mensen en hun noden staan en die zich flexibel weten aan te passen aan het steeds veranderende werkveld. Ze zijn een opdracht van elk beleidsniveau in onze samenleving, dus zeker ook van het provinciale niveau.

Onze provinciale toelagen zijn niet alleen divers in omvang, maar hebben ook een verschillende impact op het functioneren van elke organisatie, waarbij de ene organisatie de provinciale toelage slechts een beperkt aandeel in de werking bedraagt, zal voor een andere organisatie de provinciale besparing een ernstige impact hebben op de dagelijkse werking en het functioneren en zal in bepaalde gevallen een afslanking van de personeelsformatie zich opdringen. Mij lijkt een andere benadering in dat opzicht noodzakelijk.

Ook inhoudelijk zijn verschillen aan de orde. Uit recent onderzoek is gebleken dat het jeugdwerk het weer goed doet en dat engagement bij jongeren weer in de lift zit. Provinciale betoelaging moet dan ook deze trend ondersteunen en het jeugdwerk volle kansen geven. Evenzeer uit hetzelfde onderzoek blijkt dat een bepaald segment van onze jeugd omwille van sociale en economische redenen geen toegang tot dit jeugdwerk vindt. Heel specifieke aandacht moet dan ook vanuit de provincie gaan naar die organisaties die streven naar integratie en emancipatie van maatschappelijk kwetsbare jongeren. Naast de overdracht naar organisaties binnen de sector van de gehandicaptenzorg, de mantel- en thuiszorg, de kinderopvang enz. blijven ook de lokale besturen rekenen op de ondersteunende initiatieven vanuit de provincie.

Het verzamelen en het ter beschikking stellen van bijvoorbeeld cijfergegevens is voor vele gemeenten en OCMW's van enorm belang voor het opmaken van sociale, lokale beleidsplannen. Zij betekenen een enorme besparing van tijd en energie. Ik ben blij te kunnen zien dat er voor dergelijke initiatieven de nodige middelen voorzien zijn. Ook hier moet er verder ruimte blijven voor nieuwe initiatieven.

Even wil ik ook aandacht vragen voor de hersamenstelling van de talrijke adviesraden die de provincie rijk is. Een grondige evaluatie naar samenstelling en taakstelling dringt zich, mijns inziens op, bij het begin van deze nieuwe legislatuur.

Voorzitter, Collega's, goed bestuur is nooit vrijblijvend. Achter een beleid is een duidelijke visie noodzakelijk. Mag ik vragen dat het provinciale welzijnsbeleid de bedoeling heeft dat mensen het beter hebben, en dat kan maar wanneer mensen voldoende groeikansen krijgen, de meest kwetsbaren in de eerste plaats. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel, Mevrouw. De tweede tussenkomst van algemene aard is van de heer Veys

De heer Veys

Dank u, Voorzitter. Collega's,

De provincie Oost-Vlaanderen heeft zich in het verleden steeds geprofileerd als een sociale provincie en die sociale dimensie is de voorbije 10 jaar enorm gegroeid. Daarstraks had ik bij het personeelsbeleid de term 'de personeelsgroei is uit de hand gelopen' gebruikt. Ik denk dat men dat moeilijk kan zeggen dat iets uit de hand loopt bij een welzijnssector, het is natuurlijk moeilijk om strikt de hand te houden binnen die sector. De noden van onze samenleving zijn nu in die mate dat de rol die de provincie gespeeld heeft en nog speelt, dat die zeer zinvol en nuttig was en dat - mocht ik die oefening moeten maken - dat een zeer moeilijke oefening zou geweest zijn.

Ik wil toch mijn waardering uitspreken voor de provincie, die geprobeerd heeft enerzijds haar mantel van sociale provincie te behouden en anderzijds gezocht heeft naar maatregelen die ervoor gezorgd hebben dat die doelgroepen die het meest zouden lijden, of die het hardst zouden getroffen worden, van die te ontzien. Het was een zeer moeilijke oefening, men kan moeilijk zeggen dat ze geslaagd was. Men heeft geprobeerd de schade te beperken maar sowieso was er schade, maar dat wist men al op voorhand. Dus toch mijn waardering, enerzijds voor de wijze waarop men hier de begrotingswijziging binnen het luik welzijn naar voor brengt, anderzijds wil ik ook mijn waardering uitspreken voor de manier waarop er gecommuniceerd werd.

Ik heb de indruk dat dit binnen andere beleidsdomeinen niet op eenzelfde wijze is gebeurd. Ik verwijs bijvoorbeeld naar de subsidiedossiers op vlak van jeugd, dat daar op voorhand reeds gecommuniceerd werd naar de betrokken jeugdorganisaties, dat, gelet op de besparingen, zij er rekening moesten mee houden dat zij maar een beperkt gedeelte of zoveel procent zouden krijgen van hun subsidies.

Er is natuurlijk het primaat van deze raad die ervoor zorgt dat men nog altijd kan wijzigen. Ik denk dat we moeten proberen zo duidelijk mogelijk te communiceren met het welzijnsveld. Ik denk dat ze er alle baat bij hadden van zo snel mogelijk te weten waar zij aan toe waren. In deze dus mijn waardering voor de deputatie.

Anderzijds, wanneer wij kijken naar het voorliggend algemeen beleidsprogramma, dan valt het toch wel op wanneer wij het naast de oorspronkelijke beleidsverklaring 2001-2006 leggen, dat het toen een dikke bundel van 150 bladzijden lang was, met heel mooie woorden, moeilijke termen en in een klein lettertype. Deze keer heeft men geopteerd voor een iets meer leesbare tekst, de essentie staat er natuurlijk in. Men heeft enerzijds gezegd te werken met een 'etalagebegroting', dus wij zeggen dat enkel die dingen waar we zeker van zijn, dat we ze gaan realiseren. Anderzijds laat het nog vele vragen open. Waar zijn de nieuwe accenten, wat zijn de verschilpunten? Vandaar mijn tussenkomst.

Ik denk ook te mogen verwijzen naar de algemene tussenkomsten van de verschillende fractieleiders. Het viel mij op dat de tussenkomst van fractieleider Hilaire Liebaut, die erop wees dat de doorlichting zoals die nu is gebeurd, dat die de voorbije 20 jaar nog nooit gebeurde. Ik was daar een beetje verwonderd over dat een dergelijke doorlichting die misschien een privé-firma wel elk jaar, elke vijf jaar maakt, dat wij daar 20 jaar hebben moeten op wachten vooraleer dergelijke doorlichting is gebeurd. Het is goed dat de doorlichting gebeurd is. Men zou daar in de toekomst lessen moet uit trekken en ik volg dan ook collega Liebaut wanneer hij ervoor pleit dat hij geen moeite heeft met een verdere doorlichting van elke begrotingspost.

Bij deze toch mijn waardering voor dit standpunt van de fractieleider van de CD&V. Anderzijds is het wel zo dat er de voorbije zes jaar vanuit het Vlaams Belang geweest werd op een aantal pijnpunten.

DEBATTEN

Ik verwijs naar het beleid inzake ontwikkelingssamenwerking. Ik verwijs naar het beleid op vlak van minderheden. Wat wel van belang is, te weten welke nieuwe maatregelen of nieuwe accenten de komende zes jaar worden gelegd. Wat ik de voorbije zes jaar heb vastgesteld, op vlak van gelijke kansenbeleid, en nu kom ik tot de meer specifieke vragen, één van de pijnpunten was het functioneren van de commissie 'gelijke kansen', die nu in alle stilte is opgedoekt.

Wanneer ik het geluk had om op die commissie aanwezig te zijn, zat men boordevol plannen, men zag het werkveld bijzonder ruim. Nu stelt met dat het domein gelijke kansenbeleid ressorteert onder de zogenaamde zesde commissie, onder de volledige welzijnsparaplu.

Mijn vraag:

- is dat de oplossing?
- trekt men genoeg lessen uit het verleden?

Men zegt, men gaat het er gewoon bijnemen. Het zal niet meer opvallen dat die commissie gelijke kansen op dat vlak haar werk niet kon doen, of er niet in slaagde om haar werk te doen. Nu zal dat natuurlijk minder naar buiten komen. Anderzijds is er ook bijvoorbeeld de prijs 'gelijke kansen' die in 2003 en in 2006 is uitgereikt. Dat is volgens mij toch nog steeds een pijnpunt, in hoeverre ligt men daar in Oost-Vlaanderen van wakker. Toen al in 2003 viel het op hoe weinig kandidaturen werden ingestuurd. In 2006 waren er slechts 8 kandidaten. Ik denk dat men het ganse concept rond die prijs over gelijke kansen moet herbedenken.

Een tweede punt in verband met de ondersteuning van de vzw Medov.

Als ik de begrotingswijziging goed gelezen heb, stelt men voor om de volledige subsidie aan deze vzw te schrappen. Ik stel nochtans vast dat het takenpakket van deze vzw toch zeer nauw aansluit bij de taakstelling van de provincie Oost-Vlaanderen.

Deze vzw heeft tot taak - ik vermoed dat het mede op vraag is van de provincie - het verzamelen en bespreken van de medische problematiek, bijdragen tot het verbeteren van de medische hulpverlening in het bijzonder bij rampen, onder andere door het organiseren van opleidingen, het tot stand brengen van de functie directeur medische hulpverlening stimuleren bij rampen en de infrastructurele omkadering van deze functie begeleiden.

Tot slot ook het opleiden van medici en paramedici. Het is trouwens zo dat onder de stichters van deze vzw zetelden, de voormalige gouverneur Herman Balthazar, maar ook toenmalig gedeputeerde Jean-Pierre Van Der Meiren.

Ik had graag enige toelichting bij het schrappen van deze subsidies. Zij krijgen voldoende middelen van andere kanalen, dan lijkt het mij logisch, maar in hoeverre beschouwt de provincie deze vzw als een nuttige partner binnen de provincie Oost-Vlaanderen? Wil zij daar ook de nodige financiële middelen tegenover stellen?

Een ander punt is dat van de medisch sociale opvangcentra, de MSOC's. Ik wil daar meteen ook de werking van PISAD aan koppelen. Het is zo dat deze maand nog de MSOC's een noodkreet hebben geslagen betreffende hun werking. Zij kampen met een enorm probleem qua opvangcapaciteit, bijvoorbeeld in de provincie Antwerpen alleen al heeft men nood aan een verdubbeling van de huidige opvangcapaciteit van 244 cliënten per week.

Blijkbaar is de problematiek van de wachtlijsten ook in Oost-Vlaanderen actueel. Men stelt dat bijvoorbeeld de regio Aalst - ik denk dat de gedeputeerde goed geplaats is om daarover te oordelen - verstoken is van een laagdrempelige ambulante opvang van problematische druggebruikers. Daarnaast stelt men ook dat er een tekort is aan inloopcentra voor drugverslaafden en niet-residentiële opvang.

Tot slot is er, zeker wat Oost-Vlaanderen betreft, de problematiek in Gent waarbij men meer en meer geconfronteerd wordt met anderstalige inwijkelingen die in Gent aankloppen bij deze MSOC's en dat men niet in staat is om voor voldoende opvang te zorgen.

Op vlak van drugpreventie is er ook de provinciale werking van PISAD. In de discussie van de voorbije jaren is het zo dat vanuit het werkveld, niet iedereen even enthousiast was over de werking van PISAD. Blijkbaar op het vlak van communicatie stelde men dat er toch nog een en ander moest uitgeklaard worden. Gedeputeerde Van Der Meiren heeft zich toen geëngageerd voor een overleg, maar ik heb de indruk dat dit overleg er – ofwel nooit gekomen is, ofwel er toch gekomen is, maar nooit gecommuniceerd werd naar de raad, laat staan naar de commissie – daar waar toch verschillende mensen in de raad en ik verwijs naar mijn goede collega Melissa Van der haeghen, ook vragende partij waren voor dergelijk onderhoud.

Op vlak van ontwikkelingssamenwerking Noord-Zuidsamenwerking hebben wij ons steeds als een kritische fractie opgesteld. Wij zullen dat ook in de toekomst doen. Ik had graag vernomen in hoeverre dat het bestaande beleid op vlak van de celwerking zal verdergezet worden.

Er zijn drie bevoorrechte landen of drie projecten, de Esmeraldas in Ecuador, de Cordillera in de Filipijnen en de regio Gitamara in Rwanda. Anno 2007 kan men zich nog steeds de vraag stellen in hoeverre die visie van enerzijds de focus op de drie landen – of die moet gehanteerd worden – en anderzijds of er andere accenten zullen komen, of dat er bepaalde werkingen zullen herzien worden.

Wanneer men verwijst naar de 0,7 % die men wenst te investeren op vlak van Noord-Zuidsamenwerking, blijkt dat de provincie in het verleden reeds zeer grote inspanningen heeft geleverd. Men moet dat dus zeker niet doen vanuit een schuldgevoel of vanuit het gevoel dat we in het verleden te weinig zouden gedaan hebben. Wij moeten onze genomen engagementen vergroten.

Ik verwijs naar die drie regio's, maar ook op vlak van bijvoorbeeld educatie met betrekking tot het regiobeleid. Er zijn de gespreide projecten. Er is nog steeds de royale ondersteuning van de 11.11.11-campagne die in mijn ogen een organisatie is met een politiek gezicht. Er zijn de verschillende samenwerkingsinitiatieven, de ondersteuning van de inleefateliers en regionale werkingssubsidies. Er is ook wel de bevoorrechte positie van het wereldcentrum. In het licht daarvan ben ik ook tussengekomen in verband met de huisvesting in de Bank van de Arbeid. Er is ook het project 'Kleur bekennen' met federale middelen. Totdaar wat betreft het Noord-Zuidbeleid.

Wat hierbij nauw aansluit is de werking in Roemenië, het is nu wel zo dat de koning van Buzau voorzitter van het OCMW van Oudenaarde is geworden, maar ik had toch graag gepeild in hoeverre er nieuwe accenten zouden komen. Of zullen de projecten gewoon verdergezet worden?

We ontvingen onlangs nog een lijst projecten uit het verleden en de lopende projecten, maar in feite zou deze samenwerking ook kunnen kaderen in de drie reeds bevoorrechte landen en zo zou men op basis van deze gegevens al kunnen spreken van een vierde land.

Ik had ook op de commissie een vraag gesteld in verband met het fonds Lode Verbeek, de naam was mij niet bekend omdat men daar in 2006 geen subsidie had voor voorzien, een subsidie van 5000 EUR. Op de commissie werd gesteld dat het gaat over een tweejaarlijkse prijs en dat die daarom in 2005 geen prijs heeft gekregen. Nieuwsgierig zoals ik was, ben ik gaan kijken waarvoor het fonds Lode Verbeek stond. Anderzijds heb ik zelf met hen contact opgenomen. Uit hun eigen publicaties blijkt dat er wel degelijk een prijs is geweest in 2005, in 2004 was de laureaat het pedagogisch centrum Wagenschot, in 2005 het Psychiatrisch centrum Caritas en in 2006 was het vzw 't Roborstje uit Zwalm. Niet dat ik iemand verdenk mij met een kluitje in het riet te willen sturen, maar blijkbaar moet er toch een andere motivatie zijn, trouwens ik heb gevraagd hoe het gesteld was met de ondersteuning, maar de betrokken organisatie zegt dat ze ook in 2005 subsidies hebben gekregen van de provincie Oost-Vlaanderen. Mogelijks is er een communicatiefout.

Ik wens ook even te wijzen op de schrapping van de 18 391 EUR subsidies voor het reglement ouder opvoeder. Er is een reglement dat stelt dat een vergoeding wordt toegekend aan de moeders of de vaders die zich uitsluitend wijden aan de opvoeding van hun kinderen en hun huishoudelijke taken en het slachtoffer werden van een ongeval tijdens de normale uitoefening van hun normale opvoedende of huishoudelijke bezigheden waar zij desgevallend zouden opgenomen worden in een rusthuis, een ziekenhuis of herstellingsoord. Dat is een zeer nobel reglement en het is zeer zinvol. Men weet hoe zwaar het soms weegt op gezinnen waar beide ouders werken, waar ouders moeilijk in staat zijn om voor de opvoeding van hun kinderen in te staan, gelet soms op de financiële nood. Ik denk dat het zeer zinvol is dat de provincie daarin een signaalrol vervult.

DEBATTEN

Het gaat hier niet over zeer grote bedragen, de post is begroot op 18 391 EUR maar het komt er concreet op neer dat die rustvergoeding 12,50 EUR per kalenderdag bedraagt. Met een maximum van 50 EUR komt men op jaarbasis aan 625 EUR, dat een ouder maximum zou kunnen krijgen op basis van dit reglement. Het reglement was niet zo succesvol: in 2005 werden er maar 12 premies toegekend. Het probleem bij dergelijk reglement is dat men niet altijd weet dat het bestaat. Had het niet bestaan, dan hadden we ons met onze eigen fractie moeten beraden om iets dergelijks in te dienen.

In het verleden hebben we altijd een pleidooi gehouden, niet voor vrouwen aan de haard, maar wel voor de mogelijkheid dat een van beide ouders thuis zou kunnen blijven voor het opvoeden van zijn kinderen. Een dergelijk reglement dat voorziet in geval van ziekte of ongeval in een symbolische vergoeding lijkt mij bijzonder waardevol. Ik vind het dan ook spijtig dat dit volledige bedrag werd geschrapt.

Ik zou ook een pleidooi willen houden om in de mate van het mogelijke van zodra dat daar budgettaire ruimte voor is, om daar toch de nodige middelen te voorzien en misschien in tweede instantie, om ruchtbaarheid te geven aan dergelijk reglement. Op een reglement dat niet gekend is zal men geen beroep doen. De provincie heeft veel reglementen, ze hebben dikke boeken vol met reglementen, maar daarom kent niet iedereen ze, zelfs wij provincieraadsleden kennen ook niet alle reglementen.

De heer voorzitter

Mijnheer Veys, ik wil u niet afremmen, maar de gedeputeerde moet nog antwoorden ook hoor!

De heer Veys

Ik heb hem een overzicht gegeven van de onderwerpjes, er zijn andere gedeputeerden die er veel minder hebben gekregen.

De schrapping van 18 228 EUR subsidies voor de CO-intoxicatiepreventie. Ik ben er ook al over tussengekomen in de commissie. Ik heb het gedaan in het licht van de oorspronkelijke subsidie ter voorkoming van koolmonoxidevergiftiging. In 2005 werd dit nog uitgekeerd, toen ging het over 1 039 dossiers. Hieruit blijkt dat deze subsidie wel degelijk nuttig was. Er is natuurlijk het element van de Vlaamse overheid die in een dergelijke betoelaging voorziet.

Het leek mij veeleer logisch dat men de middelen behield om op andere vlakken inspanningen te doen. Temeer, de problematiek over CO-vergiftiging ondanks het feit dat Vlaanderen nu eindelijk haar verantwoordelijkheid heeft genomen, nog steeds actueel is. De bouwunie spreekt op jaarbasis over 1 500 mensen die het slachtoffer zouden zijn van CO-vergiftiging. Voor het merendeel met gelukkige afloop en er zouden een 30-tal overlijdens per jaar zijn. 30 Overlijdens zijn er 30 te veel, maar men zou ze perfect kunnen voorkomen.

Ik heb ook even naar de Oost-Vlaamse cijfers gekeken voor de voorbije drie maanden, de periode januari-maart en ik stel vast dat op 10 maart er nog 8 mensen in Gent werden afgevoerd naar een ziekenhuis wegens CO-intoxicatie waaronder drie kinderen. Gelukkig met goede afloop.

Begin maart is er nog een huisjesmelker veroordeeld. Dus ook het gerecht probeert haar rol te vervullen (wegens de CO-dood van een huurder in 2005). In Dendermonde zijn 8 personen in februari bevangen door CO-dampen, gelukkig met goede afloop. Begin januari is er een 33-jarige vrouw en haar 6-jarig zontje opgenomen na CO-vergiftiging. Gelukkig ook hier met goede afloop. Het liep minder goed af in oktober 2006 in Adegem, een koppel is omgekomen tengevolge van CO-intoxicatie. Hierbij wil ik aandringen dat men verder werk maakt van preventie en informatie naar de Oost-Vlaming. Ik denk dat we ten volle onze rol moeten spelen. We moeten niet noodzakelijk zeer grote subsidies voorzien, maar we daar toch verder werk van maken.

Een ander dossier is dat van het doortreksterrein voor woonwagengedierten: een subsidie van 60 128 EUR werd geschrapt. Als ik mij niet vergis heeft men uiteindelijk op één jaar in 2006, de subsidie van de drie jaar betaald. En, conform de principes die gehanteerd werden in zaken van subsidiëringen, vermoed ik dat dit de reden is voor de schrapping, (omdat men na drie jaar niet meer in aanmerking komt voor een gelijkaardige subsidie). Het ging hier over een halftijdse beheerder voor de voorlopige pleisterplaats in Gentbrugge.

Zelf Gentenaar zijnde, ben ik mij bewust van de problematiek van de woonwagenbewoners. Omdat zij in Gentbrugge voor de nodige overlast hebben gezorgd en gelet op het feit dat de subsidie niet meer wordt verder gezet, had ik graag vernomen of de gedeputeerde kennis heeft van de stand van zaken van dit project. Het was de bedoeling dat op termijn dit project volledig doorgang kon vinden zonder de provinciale ondersteuning. Betekent het dat dit project volledig wordt stopgezet of dat er een alternatief project is? Graag enige toelichting wat dat betreft.

Dan heb ik nog twee puntjes die ik niet in mijn lijstje had opgenomen maar waar ik mijn waardering wil uitspreken voor de gedeputeerde enerzijds op het vlak van de mantelzorg, voor de ondersteuning van de thuiszorg en voor de inspanningen die de provincie levert. Ik denk dat het heel waardevol is en nuttig en noodzakelijk dat de provincie daar haar rol in speelt. Ik denk dat de komende decennia de vraag van die groep mensen die op dergelijke subsidie beroep doen, vermoedelijk alleen maar zal toenemen en ik denk dat we daar zeker verder moeten in investeren.

Een tweede dossier handelt over de uitleenkoffer lawaai en slechthorigheid. Ook dat is een bijzonder zinvol initiatief, misschien minder opvallend en minder duur dan andere initiatieven. Ik denk dat het heel goed is dat de provincie op vlak van lawaaipreventie haar rol speelt. In het licht daarvan wil ik er toch op wijzen dat in het verleden, ik denk begin 2002 is er een gewezen collega van ons (in zoverre de collega's haar nog kennen). Niki De Gryse, een gewezen Vlaams parlementslid, die nog in het Vlaams parlement een voorstel van resolutie heeft ingediend in verband met een preventiecampagne rond geluidspreventie en rond preventie op het vlak van overdreven lawaai.

Ik moet tot mijn spijt vaststellen dat die resolutie die in feite apolitiek was, die voorgesteld werd vanuit een bezorgdheid over de hoorkwaliteit van de Vlaamse jeugd, dat deze resolutie enkel door de collega's van het toenmalige Vlaams Blok werden goedgekeurd mits de onthoudingen van de collega's van CD&V, maar dat de andere partijen tegen deze resolutie hebben gestemd. Ik denk dat zeker op dergelijk vlak, men toch minder de politieke kleur mag laten spelen.

Ook voor dit laatste dossier mijn waardering voor de provincie Oost-Vlaanderen. Tot zover mijn tussenkomst.

De heer voorzitter

Dank u wel, Mijnheer Veys, dat was inderdaad een algemene tussenkomst, waar de gedeputeerde een ferme boterham aan heeft. Nog een tussenkomst van mevrouw Van der haeghen.

Mevrouw Van der haeghen

Kort, Voorzitter, en ook om niet de indruk te wekken dat deze extra raadszitting is georganiseerd voor mijnheer Veys alleen, zou ik mij eventjes nog heel kort willen aansluiten bij de tussenkomst en uitdrukkelijk willen aansluiten bij de tussenkomst van mevrouw De Gussem. Zeker voor wat haar bezorgdheid betreft voor het welzijnsbeleid.

Ik heb zelf namens onze fractie verwezen in mijn begrotingstoespraak naar de bezorgdheid vanuit onze fractie. Maar ik heb tegelijkertijd, Gedeputeerde, ook een suggestie geformuleerd, vermoedelijk herinnert u het zich nog wel. Ik had daar ook graag nog een antwoord op gekregen.

Kunnen wij op het einde van dit begrotingsjaar niet eens een evaluatie maken over wat de gevolgen geweest zijn van deze lineaire besparingen voor de diverse organisaties binnen de welzijnssector. Zij dreigen daar toch mogelijks hun werking in het gedrang zien te komen en zullen eventueel zelfs mensen moeten laten afvloeien.

Ik denk dat het zeker nuttig kan zijn om op het einde van dit begrotingsjaar wat dat betreft eens de koppen bij elkaar te steken en te kijken tot welke gevolgen dit heeft geleid.

DEBATTEN

De heer voorzitter

Dank u wel, Mevrouw.

Voor u antwoordt, Gedeputeerde, komt er nog een tussenkomst van mevrouw Hilde De Sutter over welzijn en dan kunnen we dit hoofdstuk afsluiten en zal de gedeputeerde antwoorden in een ruk. Inderdaad, Gedeputeerde, mijnheer Veys heeft een algemene tussenkomst gehouden maar een inventaris gemaakt over waar hij problemen ziet en hij heeft daarover gesproken. U kunt het ook zo beantwoorden. Het zal dus dossier per dossier zijn dat hij zelf aangekaart heeft. Daarover straks mijnheer Veys. Eerst luisteren we naar mevrouw De Sutter.

Mevrouw De Sutter

Beste Voorzitter, beste Collega's,

U mag het mij niet kwalijk nemen dat mijn tussenkomst over welzijn eigenlijk weer een stukje over plattelandsbeleid gaat, maar ik ben ervan overtuigd dat dit 'Zoro-project' (dorpsnetwerken voor zorg in een rurale omgeving) heel wat collega's aanbelangt.

De minister van Plattelandsbeleid lanceert een project om het welzijn in de landelijke dorpen te versterken en om te investeren in zogenaamde "dorpsnetwerken voor zorg". Op het platteland zijn een aantal sociaal-economische tendensen aanwezig. Processen als vergrijzing, ontvolking en het afbrokkelen van het voorzieningsniveau, (bijvoorbeeld in een aantal omliggende gemeenten van mijzelf is er zelfs geen bakker en geen slager meer aanwezig) en dat kan gezien worden als aanslagen op de ruimtelijke keuzevrijheid van bewoners van kleine kernen en van het platteland in het algemeen.

De fusie van de gemeenten en de achtereenvolgende evoluties van schaalvergroting, doorgedreven centralisering en individualisering zorgden ervoor dat steeds meer diensten en voorzieningen uit de dorpen verdwenen en dat de traditioneel sterke sociale netwerken onder verschraling lijdten. Daarnaast wordt vastgesteld dat een aantal sociale controle-instrumenten in de typische plattelandsdorpen zijn weggevallen en dat op die manier het sociale weefsel op vele plaatsen serieus aangetast is.

Eenzijds spoort het netwerk mensen op die zorg nodig hebben en verwijst ze door naar de bestaande welzijnsdiensten. Daarnaast wordt aan de zorgbehoevenden informatie verstrekt.

Ten slotte neemt het netwerk ook een aantal taken op zich, waar het reguliere aanbod te kort schiet door het verdwijnen van een aantal basisvoorzieningen in de dorpen bijvoorbeeld een boodschappendienst of een klusjesdienst.

Het netwerk staat onder voltijdse professionele leiding van een netwerkcoördinator.

Hij is de bezieler van het netwerk en gaat actief op het terrein in de dorpen.

Hij wordt omringd door vrijwilligers.

De oproep wordt gedaan voor alle gemeentes en OCMW's van het buitengebied en ook voor gemeentes uit het kleinstedelijk gebied. Voorwaarde is dat de zone die wordt afgebakend uit minstens 2 deelgemeentes bestaat en het gebied buiten het kleinstedelijk weefsel valt. Het project 'dorpsnetwerken in een rurale omgeving' kadert binnen het Vlaamse plattelandsbeleid.

De oproep komt er op een moment dat lokale besturen en OCMW's actief bezig zijn met het vormgeven van hun lokale sociale beleidsplannen voor de gestarte legislatuur. Een dorpsnetwerk voor zorg kan hierbij dus als een complementair element worden ingezet.

Concreet zullen de pilotprojecten gedurende een periode van twee jaar kunnen worden opgezet. Minister Letermé geeft aan de geselecteerde projecten een co-financiering van 50%. Met een plafondsteunbedrag van 40 000 EUR per project. Op de website van 'plattelandonline' is alles te vinden.

Aangezien in de lijst, 55 Oost-Vlaamse gemeenten opgenomen zijn en hier in deze raad heel wat raadsleden actief zijn in gemeenten en OCMW's, dacht ik dat deze informatie hier wel op zijn plaats is. Het doet me plezier in de beleidsverklaring welzijn te lezen dat ook onze provincie aandacht schenkt aan lokale en regionale netwerking en aan de rol van vrijwilligers.

Toch vraag ik me nog af welke rol onze provincie kan spelen inzake armoedebestrijding en -detectie op het platteland.

De heer voorzitter

Dank u wel, Mevrouw, uw verwevenheid en uw gehechtheid aan het platteland is ons inmiddels wel bekend, maar die tussenkomst heeft helemaal niet gestoord in dit debat, integendeel. Mijnheer de Gedeputeerde, wilt u antwoorden aan Mijnheer Veys, of eerst nog een vraag van Mijnheer Veys.

De heer Veys

In mijn tussenkomst haal ik natuurlijk een aantal vragen en dossiers aan die aan bod komen of aan bod zullen komen bij andere collega's die hun vraag nog moeten indienen. Hij mag antwoorden maar ik vind het een beetje onheus tegenover de andere collega's, die misschien een gelijkaardige vraag hebben over een dossier.

Mijn voorstel zou zijn dat de collega's tot en met de vragen over 'wonen', zouden tussenkomen. Het is maar een suggestie, de collega's en de voorzitter zijn daar allemaal vrij in.

De heer voorzitter

Mijnheer de Gedeputeerde, zou u nu willen antwoorden of willen we inderdaad doorgaan over het gehele sociale beleid?

De heer gedeputeerde Couckuyt

Neen, ik denk dat het nuttig is, Mijnheer de Voorzitter, van vandaag reeds een aantal antwoorden te verschaffen. Voor een aantal andere zaken die ook morgen door andere collega's zullen gesteld worden is er geen enkel probleem van dat opnieuw aan bod te laten komen. Zelfs dan kan dat de discussie gebeurlijk nog los maken.

De heer voorzitter

Wij sluiten ons hierbij aan. Begin met te antwoorden alstublieft.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Wat betreft de tussenkomst van mevrouw De Gussem.

Inderdaad, het is een moeilijke oefening als we vanuit een zekere luxesituatie komen. Binnen het welzijnsveld heeft men in Oost-Vlaanderen toch heel wat gedaan. Ik heb inmiddels de gelegenheid gehad om ook een stukje de vergelijking te maken met de inspanningen van de andere provincies. Dat maakt toch een en ander duidelijk over de wijze waarop het budget binnen Welzijn in onze provincie heel erg gestegen is de laatste jaren. Ik zou zeggen, terecht en de middelen zijn ook zeer goed besteed. Als men keuzes moet maken wordt het wel moeilijk. Zo ziet men dat de bomen niet tot in de hemel groeien en dat men keuzes moet maken, Men moet evaluaties maken van bestaande werkingen en zien op welke wijze binnen onze kerntaken en binnen wat in onze beleidsverklaring aangegeven wordt, wij de middelen het best moeten besteden. Daarmee zeg ik niet dat de middelen die wij in het verleden besteedden, dat zij niet goed besteed zijn.

DEBATTEN

Binnen de huidige beperkingen is er voor bepaalde sectoren dan toch een ommezwaai. Niet voor het jeugdwerkbeleidsplan (en daar wil ik vooraf op wijzen), want voor het jeugdwerkbeleidsplan is er zelfs een stijging, ook al lijkt dit niet zo uit een aantal tussenkomsten.

Dat er een verschil is in werking naar verschillende organisaties en dat in sommige gevallen een afslanking van middelen ingegrepen heeft op personeelsformaties, is duidelijk. Elke werking binnen het welzijnsveld is heel divers. In sommige gevallen wordt de werking grotendeels door vrijwilligers van een organisatie aangestuurd. In andere gevallen zijn wij eigenlijk verantwoordelijk voor een weddetoelage die een werking moet mogelijk maken en dit is natuurlijk de meest kwetsbare situatie. Wij hebben de cijfers nagekeken en geëvalueerd. Het is zo dat de tussenkomsten die wij voorzien in de loop van 2007, dat die niet lineair op elke lijn dezelfde zijn. In sommige gevallen is er iets meer bespaard, in andere gevallen is er helemaal niet bespaard.

Er zijn zelfs zeldzame gevallen waarin naar organisaties toe, er een stijging geweest is van de middelen. Dit is echt wel bekeken. De solidariteit werd georganiseerd in die zin dat wij geprobeerd hebben, van werkingen die voor ons noodzakelijk zijn, maximaal te laten overleven. Wij weten ook dat, indien wij middelen ter beschikking stellen voor een half time kracht en we zouden daar een percentage besparing op toepassen, de werking op dat moment stilvalt. In die zin is telkens de evaluatie van de middelen gemaakt.

Binnen de sector Welzijn is het inderdaad zo dat wij het welzijnsbeleid niet zelf organiseren, maar dat wij dat doen door aansturing van die groepen die voor ons het meest relevant zijn. Als wij het welzijnsbeleid binnen de provincie Oost-Vlaanderen gestalte willen geven dient dit te gebeuren door middel van overdrachten.

Wat de adviesraden betreft, is het inderdaad onze bedoeling een evaluatie te maken van die adviesraden die aan de provincie aanbevelingen doen in hun beleid en die ook heel divers zijn samengesteld. Sommigen bestaan uit beroepskrachten, anderen bestaan uit vrijwilligers. Sommigen geven adviezen naar het politieke milieu, het beleidsmilieu, anderen geven adviezen naar de diensten toe. Het is voor mij heel duidelijk dat die dingen in het verleden gegroeid zijn, maar niet allen even effectief op het terrein en op het beleidsvlak nuttig zijn. Heel vaak bij bepaalde adviesraden heb ik de indruk, dat wij mensen uit hun werkveld weghalen en zelfs een klein beetje 'ambeteren' door hen hier samen te brengen om adviezen te geven. In andere gevallen is er een verhoging van de frequentie van de adviesraden gevraagd om op die manier meer effectiviteit te geven. Die evaluatie zal zeker gebeuren in de loop van dit jaar en eigenlijk zo snel mogelijk, want wij zijn aan een hersamenstelling van die adviesraden toe.

Wat het aansturen van het beleid en de ruimte voor nieuwe initiatieven betreft, Mevrouw De Gussem, is het zo dat wij inderdaad nieuwe initiatieven op welzijnsvlak voorzien. Immers, het welzijnsveld en de wereld veranderen alle dagen evenzo de uitdagingen. Wij moeten inderdaad ruimte geven voor nieuwe initiatieven.

Met de hertekening in 2007 hebben wij toch gekeken om bestaande werkingen maximaal een kans te geven en in 2007 geen nieuwe initiatieven te laten opstarten ten koste van een werking die het op dit moment goed doet en het op dit moment bewijst.

Wat dat betreft, moeten we eigenlijk kijken naar het verschil tussen de beleidsnota 2007-2012 en de budgetbespreking van dit jaar.

U zult zien dat 2007 in feite een overgangsjaar is waarbinnen wij de tijd nemen – ook binnen de commissie – om de nodige oriëntering te geven aan een nieuw welzijnsbeleid voor deze legislatuur. Het spreekt vanzelf dat nieuwe uitdagingen hierin ook ten volle aan bod moeten komen.

Wat de tussenkomst van mijnheer Veys betreft, wat het aansturen van het welzijnsveld betreft, dat gebeurt inderdaad via overdrachten. U hebt ook zelf gewezen op de middelen die vanuit het verleden ter beschikking waren en de opmerking gemaakt in verband met de communicatie. De communicatie werd heel genuanceerd gevoerd, in die zin dat bij het aanreiken van de middelen en bij het opmaken van deze oefening – die nog niet voleind is vooraleer er een stemming is – wij volop in bespreking en debat zijn. Er is aangegeven dat de middelen wellicht niet zoals in het verleden voorhanden zouden zijn. Hierdoor hebben wij de partners in het veld, die van onze middelen afhankelijk zijn, aangestuurd tot enige voorzichtigheid (zonder dat het debat in absolute termen gevoerd is, maar heel genuanceerd heeft het toch een aantal mensen aangezet tot die voorzichtigheid).

Sommigen hebben toch iets te nauw de broeksriem aangehaald en zullen iets comfortabeler dit jaar doorkomen.

Anderen hebben even afgewacht en zullen eigenlijk op een moeilijkere manier met de beschikbare middelen die hier zullen toegekend worden, moeten omgaan.

In ieder geval is elke begrotingspost doorgelicht en is er ook gekeken in welke mate wij financieringen deden van organisaties die van het Vlaamse beleid de middelen moesten krijgen, maar die middelen eveneens ook van ons kregen.

Dit is een belangrijke opdracht voor alle gedeputeerden van Welzijn – en binnen de VVP komen wij toch regelmatig samen rond wel afgesproken onderwerpen –.

Wij zullen met het Vlaams welzijnsbeleid, maar ook soms met het federale – waar het gaat over middelen rond geweld, drugs, veiligheid – en wij zullen ook met de gedeputeerden van Welzijn en in gesprek met de andere overheden, die verantwoordelijkheden leggen waar ze moeten liggen.

Wij zullen aan Vlaanderen, maar ook aan de federale overheid vragen om hun verantwoordelijkheid ten volle op te nemen waar het moet. En waar wij kunnen, aanvullen waar nodig maar dan moeten wij specifieke accenten kunnen leggen, en wij zullen dit graag doen.

Pijnpunten naar minderheden heb ik hier gelezen, Mijnheer Veys.

Wij kennen de invalshoek die verschillend is in het minderhedenbeleid. Wij blijven in alle geval achter de uitgangspunten staan die nu in het beleidsprogramma hierrond neergeschreven zijn. Wij denken dat dit een beleid is dat nog op een vrij ruime consensus stoelt.

Gelijke kansenbeleid is een opdracht voor iedereen en niet alleen voor de sector welzijn en niet alleen voor de zesde commissie, hoewel de specifieke aandacht van hen natuurlijk mag uitgaan naar dit beleid. Toch denk ik dat voor eenieder binnen ons beleidsniveau, wij moeten kijken bij gelijk welke maatregel die hier genomen wordt of elke bevolkingsgroep voldoende aan bod komt. Of ieder met zijn mogelijkheden en beperkingen voldoende aan bod komt. Dus voor elk beleidsaspect is dit uiterst belangrijk. Ik denk dat de aandacht daar naartoe moet gaan. Waar nodig zal binnen de sector Welzijn nog een specifieke benadering voorzien worden. Maar in het algemeen gaan we voor een inclusief beleid dat moet aanwezig zijn binnen elk van de beleidsdomeinen.

Prijs Gelijke Kansen: inderdaad, wat het Gelijke Kansenbeleid betreft, is het steeds een moeilijke weg. We zullen we echt moeten kijken of wij voldoende initiatieven aanwakkeren met deze prijs om op die manier het gelijke kansenbeleid, ook binnen de samenleving, onder de aandacht te brengen.

Wat de vzw Medov betreft.

De vzw Medov is eigenlijk geen vzw die werkt binnen dit departement. Van oudsher is het zo dat de gouverneur hiervan voorzitter is en de gedeputeerde van Welzijn ondervoorzitter.

Die samenstelling moet nog gebeuren. Er zijn raakpunten binnen het beleid, maar dit wordt financieel vooral via andere wegen aangestuurd.

De MSOC's, (de medisch sociale opvangcentra): de problematiek die recent ontstaan is, houdt in dat Binnenlandse Zaken binnen het federale beleid, de veiligheidscontracten wat herzien heeft.

Dit heeft tot gevolg dat men in verschillende steden in Oost-Vlaanderen met problemen geconfronteerd wordt omdat Binnenlandse Zaken binnen het federaal beleid een bepaalde werking niet meer voorziet en deze middelen moeten door de steden en gemeenten opgehoest worden.

Ook vanuit onze benadering van het drugsbeleid is binnen het reglement een zekere mogelijkheid voorzien. Wij hebben op dit moment nog geen zicht op de wijzigingen die in Binnenlandse Zaken aangegeven werden, wij kunnen ons hierop dus niet voorzien.

DEBATTEN

In welke mate zijn wij betrokken bij de problematiek van de MSOC's (Medisch sociale opvangcentra)? Er kwamen vrij vroeg signalen vanuit de steden die hierbij betrokken waren: Aalst, Gent. Signalen waarbij wij ons met de provincie onmiddellijk als partner gesteld hebben om hierin een rol te spelen.

Ondertussen is er vanuit onze medewerker rond drugsbeleid, de directeur, mijzelf en de gouverneur een initiatief genomen in Gent en Aalst.

Er zijn hierover gesprekken gevoerd met Binnenlandse Zaken en aangaande de veiligheidscontracten, zal de federale overheid zijn rol wellicht iets verder uitdovend opnemen, zodanig dat de overgang kan gemaakt worden naar een nieuw beleidsmoment waarin de klemtonen veranderen.

Wij blijven in gesprek, wij blijven ook mee sturen met de gedeputeerden van Welzijn in Vlaanderen. Er is ook een rondvraag binnen de andere provincies.

De inventarisatie van de problematiek is volop bezig en ook hier nemen wij tot opdracht van met de andere overheden hierover gestructureerd in gesprek te gaan.

Bij de opsomming van de getroffen diensten hebt u de laagdrempelige opvang zelf ook aangegeven. Dat gesprek kadert ook binnen diezelfde problematiek.

Wat PISAD betreft, inderdaad, wij hebben binnen de provincie twee invalshoeken betreffende het drugsbeleid. Laat ons zeggen dat dit de keuzemogelijkheid geeft over welk beleid men hierrond wil voeren.

Er was inderdaad een gesprek gestart in de vorige legislatuur om de steden en gemeenten in Oost-Vlaanderen betreffende de aanpak en preventie rond drugsbeleid en de politiek beter op mekaar af te stemmen, maar dat is niet afgerond.

Voorlopig blijft er dus een keuzemogelijkheid voor gemeenten voor het ene of het andere model. Dat verandert op dit moment niet, verdere gesprekken zullen hiervoor noodzakelijk zijn.

Wat het Noord-Zuid beleid betreft en de 0,7 %.

We zijn bijzonder fier dat we opnieuw 0,7 % van de gewone uitgaven kunnen voorzien voor het Noord-Zuid beleid. Het bestaande beleid rond de regio's, maar ook de gespreide projecten en de educatie is binnen dit jaar – dat is niet omdat er een nieuwe legislatuur is – aan evaluatie toe.

Deze morgen was er nog een vergadering van de stuurgroep waarin een aanzet werd gegeven. Wij bekijken op welke manier wij meest efficiënt de nuances kunnen leggen naar gebeurlijk een regiobeleid of al dan niet naar een reglementering rond de gespreide projecten.

We bekijken ook hoe wij de draagkracht bij de Oost-Vlaamse bevolking kunnen creëren. Mijn persoonlijke indruk hierrond was, dat wij er tot nu toe niet in geslaagd zijn om een voldoende draagvlak bij de Oost-Vlaming te creëren.

De uitdaging binnen 2007 is het beleid gestalte geven en de meest effectieve weg vinden omdat contracten met de projecten rond het regiobeleid in 2007 aflopen. Dus voor het eind van dit jaar moeten wij een beslissing nemen rond verderzetting, wijziging, versterking of andere nuancering van deze projecten.

Wat Roemenië betreft, vorig jaar hebben wij hier op de raad een kaderovereenkomst gestemd waarin wij aangegeven hebben dat wij ons voor vijf jaar voor de aangegeven projecten in die regio verder engageren. Dit is zowel rond het weeshuis, de kliniek als de thuiszorg.

De mate waarin wij nuances leggen of middelen voorzien staat ons vrij. Maar wij hebben zelf aangegeven dat wij onze verantwoordelijkheid ginder verder opnemen. Wij willen hierrond ook een betrouwbare partner blijven. Trouwens, de noden zijn ginder bijzonder groot.

Uit evaluatie van wat tot nu toe ginder bestaat blijkt dat een plotse wijziging verstrekkende gevolgen kan hebben. Als wij bijvoorbeeld de thuiszorg op dit moment niet verder of minder zouden ondersteunen, zou gans de opbouw als een kaartenhuisje in mekaar vallen en zouden we eigenlijk niets gedaan hebben. Dus, het is bijzonder belangrijk van onze inspanningen toch verder te zetten tot op het moment dat men ginder vanuit een eigen werking die zaak meer gestalte kan geven. Het is geen project dat tot het eind van deze eeuw doorgaat, maar op dit moment is het bijzonder effectief.

Het Fonds Lode Verbeeck. U stelt mij een vraag die ik niet kan beantwoorden.

Ik heb inderdaad gezegd dat het een tweejaarlijkse prijs is. Maar misschien heb ik mij vergist, en gaat het over een gezamenlijke prijs, (dat is ook iets met twee). Ik kan u daarop vandaag geen antwoord geven. In ieder geval is de prijs in 2006 voor het eerst in de begroting ingeschreven. Aangezien de prijs er dit jaar ook in staat, vermoed ik dat de tweejaarlijkse prijs een jaarlijkse prijs zal zijn, maar een gezamenlijke prijs. Met dat Fonds Lode Verbeeck, waarvan u de inhoud kent. Dit is hippotherapie voor ondermeer slachtoffers die door hersenverlamming een bepaalde revalidatie kunnen ondergaan. Zo ondermeer de slachtoffers van hersenverlamming door niet aangeboren deficits.

Reglement ouder opvoeder.

Ik ken dit reglement zeker meer dan 15 jaar. Dit reglement is ook voldoende gekend in de diensten maatschappelijk werk. Maar het is blijkbaar niet effectief om hiervoor voldoende belangstelling te wekken. Wij zijn geëvolueerd – of het nuttig is – ja het is zeker nuttig, of het effectief is – dat is iets anders –. Wij zijn geëvolueerd naar een samenleving met tweeverdieners. Dit reglement voorziet in en is nuttig voor diegenen waar een ouder opvoeder is, die geen inkomen heeft.

Omdat er maar 12 aanvragen zijn dit jaar is er een probleem en het is voldoende gekend. Indien je een campagne zou moeten maken, waar je meer middelen steekt in de bekendmaking dan dat je aanvragen krijgt voor deze premie, dan is dat onmogelijk aan de man of vrouw te brengen op dit moment. Ik denk dat het beter is van deze middelen op een andere manier aan te wenden (wat binnen deze begroting ook gebeurt). Het is wel een keuze geweest. Slechts 12 aanvragen, het bedrag van 18 000 EUR, dat is een begrotingsbedrag. het bedrag van de rekening is uiteraard nog beperkter. Ik denk dat wij dit inderdaad moeten afschaffen.

Ik denk trouwens dat het belangrijk is van al onze reglementen op hun effectiviteit te herzien, de bundel met reglementen vanuit de provincie is aan vereenvoudiging toe. Binnen deze legislatuur zal het een taak van ons allen zijn om ons duidelijker te kunnen profileren.

Binnen Oost-Vlaanderen zullen wij geen grote of vele reglementen die ingeankerd zijn in hun toepassing nodig hebben, maar duidelijkere reglementen. Misschien iets minder, maar het zal aan ons allen zijn ons hierover te bezinnen.

In verband met de schrapping van de subsidies voor aanpak CO-intoxicatie. De beperkte middelen die nu nog voorzien zijn, zijn enkel voor de laatste hangende dossiers in verband met de premie voor aanpassingswerken die wij nog verder moeten afhandelen en die nog moeten uitbetaald worden. Onze opdracht zou er kunnen in bestaan – en dat blijkt uit het debat dat hierover gevoerd is – van rond sensibilisering inzake CO-intoxicatie te werken.

Wij denken dat wij dit kunnen via ondermeer onze opleidingen die wij geven aan de huisvestings-ambtenaren, en onze contacten die wij wat dit betreft hebben. Ook onze sensibilisering naar diensten die in de gezinnen komen en die geconfronteerd worden met onveilige situaties. Ik denk, gans de sector van de thuiszorg kan hierin een belangrijke rol spelen. Dus wij hebben hier vast en zeker een rol te spelen, maar dat is een Vlaams beleidspunt geworden. Wij moeten zien op welke wijze wij binnen dit beleid dat bovenlokaal op Vlaams niveau gevoerd wordt. Hoe wij aanvullend rond sensibilisering kunnen werken via de ons geëigende kanalen. Ondermeer denk ik, aan de opleiding van de huisvestingsambtenaren en toegang tot de thuiszorg met de contracten die we met thuiszorgorganisaties hebben, waarin wij die speciale aandacht kunnen inschrijven. Wij komen ook in contact met de woon- veiligheids- en zorgactoren en daar kunnen wij onze aandacht naartoe richten. Hiervoor zijn weinig middelen voorzien of nodig.

De stand van zaken in verband met het doortrekkersterrein voor woonwagenbewoners. Er is het feit dat de middelen daar wegvallen. In deze begrotingswijziging is er geen concreet dossier in het vooruitzicht. Bij het ontbreken van het dossier moeten we binnen een begroting geen middelen voorzien omdat we anders inderdaad spreken over een etalagebegroting. Het beheer van de pleisterplaats op het Gents grondgebied zoals u zopas hebt aangegeven, is voorafgaand aan een eigenlijk doortrekkersterrein. Dat kan in 2007 gebeuren met de hulp van de projectmiddelen huisvesting. Dus dat beheer blijft gebeuren, we blijven dit ondersteunen, we vinden dit echt belangrijk. Wat het hernemen van de discussie rond doortrekkersterreinen betreft, gaan we dit initiatief dit jaar nemen. Maar, dit zal ook direct moeten gebeuren in samenspraak met de sector van de ruimtelijke ordening. Zoals u wellicht weet kan je niet zomaar op gelijk welke plaats deze voorziening treffen.

DEBATTEN

Ik dank u uiteraard voor de waardering die u geeft betreffende onze mantelzorg die thuiszorg mogelijk maakt en voor de felicitaties in verband met de lawaai-koffer. Het is inderdaad een zeer groot succes.

Een aantal extra lawaai-koffers zijn aangemaakt om aan de grote vraag te kunnen voldoen. Wij denken dat in de sector van gehoorschade wij vrij vroeg, terwijl mensen nog vatbaar zijn voor het opnemen van de problematiek, moeten aanwezig zijn. Vooral in de scholen en ook vooraleer mensen in het uitgangsmilieu terecht komen. Hoewel, u kent wellicht de verjaardagsfeestjes met kinderdisco's waar ook enige gehoorschade kan opgelopen worden. U kent ongetwijfeld de MP3 en andere middelen. Hiervoor moet men vroegtijdig in de preventie treden. Zo kan voorkomen worden dat mensen geconfronteerd worden met gedeeltelijke of gehele doofheid en alle gevolgen die daaruit voortvloeien. De reacties hieromtrent kwamen niet alleen van scholen, maar zelfs van politiediensten, die in het kader van preventie op een dergelijke manier ondersteuning geven aan dit initiatief.

Wat de vraag van mevrouw De Sutter betreft, het is duidelijk de ambitie van onze provincie om het initiatief dat in Vlaanderen ontstaat, om vanuit een integrale en een geïntegreerde werking te proberen ons steentje bij te dragen tot dit initiatief. Samen met de andere Vlaamse provincies is in het verleden gekeken naar het uitgangsrappport voor het provinciale armoedebeleid, dus het beleid zowel in de steden als op het platteland. Een aantal maatregelen hebben inderdaad betrekking op het buitengebied, heel speciaal – en u hebt het ook aangegeven –, kijken wij naar het lokaal sociaal beleid waarin wij een rol te spelen hebben.

Er is ook de opmaak van de nieuwe 'atlas van achtergestelde buurten', samen met de steunpunten sociale planning. Hier is er in de samenlevingsopbouw een bevraging naar 30 groepen in de stad Gent, maar dat is uw vraag niet.

Samenlevingsopbouw Oost-Vlaanderen begeleidt 60 groepen buiten Gent, via het project 'grondrechtenboom'. Hier werd voornamelijk gezocht naar groepen in het landelijke gebied. Wij voorzien dat tegen eind 2007 de nieuwe 'atlas achtergestelde buurten' zal klaar zijn. Wij zullen nagaan of wij door onze contacten met de RWO's, (Regionaal welzijnsoverleg) en door onze coördinatie van het lokaal sociaal beleid een inbreng kunnen doen om alle aspecten in verband met initiatieven rond plattelandsontwikkeling, te stimuleren en te ondersteunen.

Het is zo dat niet elke gemeente of elke cluster van gemeenten op dezelfde manier kan inspelen. Onze ervaring met de sociale kaart is, dat wij middelen, kennis en cijfers aanreiken vanuit de provincie.

Wij zien dat al naargelang de gemeente er op een heel andere manier omgesprongen wordt met die kennis bij de opbouw van dit lokaal sociaal beleid. In alle geval kunnen wij door de kennis van zaken, door de 'good practise' in de verschillende netwerken, een aanbreng doen om aandacht voor deze problematiek bij te brengen en op die manier het initiatief dat vanuit de Vlaamse Regering genomen wordt mee te helpen gestalte geven.

Ik ben wellicht, Mijnheer de Voorzitter, niet volledig geweest, en ik had een bladzijde vergeten. Mevrouw Van der haeghen, wat de evaluatie betreft van de gevolgen van het begrotingsbeleid. Ik denk dat wij dat inderdaad moeten doen, alleen rijst de vraag of eind dit jaar te vroeg is of te laat.

Ik denk dat de opmaak van de begroting 2008 uiteraard al vroeger start. Uiteraard is het zo als men de begroting 2008 opmaakt, dat men ook in de loop van het jaar 2008 met begrotingswijzigingen geconfronteerd wordt. In alle geval moeten wij die evaluatie maken. Het is nog even uitkijken wat het beste moment is om de gevolgen in te schatten. Bepaalde signalen krijgen wij vrij vroeg, andere signalen zullen vrij laat komen. Het kan ook niet de bedoeling zijn van wie eerst komt, eerst maalt. Ik denk dat we een volledig overzicht moeten hebben. Wij zoeken ook de wijze waarop wij deze signalen kunnen binnenkrijgen. Soms komt dit via de netwerken, soms komt dit rechtstreeks. Sommigen nemen zelfs gemakkelijk de telefoon en bellen rechtstreeks, anderen doen dit via andere kanalen.

In alle geval zal de diversiteit van vragen en opmerkingen vrij groot zijn. Maar wij proberen dit zo volledig mogelijk te doen. Ik denk dat een evaluatie zeker op zijn plaats is. Alleen zoeken we, op welke wijze en op welk moment. Wellicht kunnen wij in de zesde commissie iets verfijnen.

De heer voorzitter

Dank u wel, Mijnheer de Gedeputeerde. Dit is wellicht niet uw maidenspeech, maar het is de eerste keer dat u als gedeputeerde antwoordt, ik ben zeer onder de indruk. U hebt niet geantwoord als een directeur-generaal van een departement, maar als een beleidsman, ik vind dat zeer goed en ik ben in uw plaats zeer tevreden, en ik zal applaudiseren.

Applaus

Iedereen is akkoord, dat is een zeldzaamheid. Dan gaan we meteen door, Mijnheer de Gedeputeerde, tot en met 'Jeugd'. Bent u daarmee akkoord? Ik zal u de tussenkomst laten houden. Ik hoor dat u dat goed doet, we kunnen globaal antwoorden, de eerste tussenkomst is van mevrouw Verheirstraeten. Mevrouw, u hebt het woord.

P. 66 BELEIDSPROGRAMMA: OPVOEDINGSONDERSTEUNING: VRAAG OM EEN BIJDRAGE TE LEVEREN AAN DE KWALITEIT VAN OPVOEDINGSONDERSTEUNING VIA EEN IMPULSBELEID EN OM HIERVOOR DE NODIGE STAPPEN TE ONDERNEMEN**Mevrouw Verheirstraeten**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Opvoedingsondersteuning behoort niet langer tot het exclusieve domein van het gezin maar wordt gedeeld met kinderopvang, gezondheidszorg, jeugdwerk... . Opvoedingsvragen situeren zich in alle leeftijdsfasen. Het gaat van praktische steun tot pedagogisch handelen. Bedoeling is de draaglast van de ouders te verminderen en niet te wachten tot zich een probleem stelt maar ze tijdig te zien en er te kunnen op inspelen.

Opvoedingsondersteuning is best ingebed in een lokaal sociaal beleid waarbij door netwerk een basisaanbod kan gegarandeerd worden. In Vlaanderen is er een 'Netwerk Opvoedingsondersteuning' waar werkers van het lokaal en bovenlokaal niveau mekaar vinden. Verschillende provincies werken hieraan mee. Onze provincie momenteel nog niet. Onze provincie voert een beleid waarbij lokale en regionale samenwerkingsverbanden gestimuleerd en ondersteund worden.

Met deze wil ik vragen dat ook onze provincie een bijdrage zou leveren aan de kwaliteit van opvoedingsondersteuning via een impulsbeleid en hiervoor de nodige stappen zou ondernemen.

P. 66 BELEIDSPROGRAMMA: GEZONDHEID: VRAAG NAAR DE INTENTIES VAN EN DE ONDERSTEUNING DOOR DE PROVINCIE IN HET KADER VAN DE NIEUWE PREVENTIECAMPAGNE "LAAT WAT ZIEN" VAN DE VLAAMSE LIGA TEGEN KANKER**Mevrouw Franssen**

Mijnheer de Voorzitter,
Eerst wil ik mij volmondig aansluiten bij uw opmerking of compliment van daarnet.
Geachte Collega's,

In Vlaanderen sterven 46 vrouwen per 100 000 ten gevolge van borstkanker. Voor alle kankers veroorzaakt borstkanker daarmee het grootste aantal overlijdens. Borstkanker vormt dus onmiskenbaar een belangrijk gezondheidsprobleem, daarom heeft Vlaanderen ervoor gekozen om de borstkanker-opsporing systematischer, doelmatiger en kwaliteitsvol te laten verlopen. Een kwaliteitsvol georganiseerd bevolkingsonderzoek naar borstkanker door middel van screeningsmammografie laat toe om borstkanker in een vroeg stadium op te sporen, zodat het tijdig kan behandeld worden en daardoor naar verloop van tijd de sterfte door borstkanker in belangrijke mate kan worden teruggedrongen.

DEBATTEN

De nieuwe actie van 'Kom op tegen kanker!' richt zich de komende twee jaar tot deze borstkanker-screening. 'Kom op tegen kanker!' is een tweejaarlijkse fondsenwervingscampagne van de Vlaamse Liga tegen Kanker. De campagne wil het publiek sensibiliseren voor de situatie van de patiënt en zijn omgeving. Nu de uitdaging in deze actie is heel eenvoudig. Moedig een vrouw tussen 50 en 69 uit je omgeving aan, deel te nemen aan een borstkankeronderzoek. Hoe meer mensen uit Oost-Vlaanderen vrouwen aanmoedigen om deel te nemen aan het borstkankeronderzoek hoe naakter onze bekende Oost-Vlaming. Voor alle duidelijkheid, dit laatste is niet de reden van mijn tussenkomst. Alle gekheid op een stokje, de ancients onder ons weten dat preventieve gezondheidszorg mij nauw aan het hart ligt. In het verlengde van mijn tussenkomsten tijdens de vorige legislatuur zowel in het kader van het kerntaken-debat als in het kader van de voormalige begrotingsdebatten wil ik dit punt opnieuw op de politieke agenda zetten.

Soms lijkt ik wel een oude grammofoonplaat die maar blijft doordraaien, maar toch blijf ik van mening dat hoewel de preventieve kankerscreening een bevoegdheid is van de Vlaamse overheid, de verdere uitbouw en ondersteuning van een degelijk preventief en kwalitatief hoogstaand gezondheidsbeleid waar screeningsprogramma's nu eenmaal een wezenlijk onderdeel van uitmaken, de taak en de plicht blijft van elk bestuursniveau. Ook het provinciale niveau, temeer omdat het ook onze verantwoordelijkheid is dat moeilijker te bereiken doelgroepen deel hebben aan dit preventief kankeronderzoek en om te vermijden dat we afstevenen op een preventieve gezondheidszorg met twee snelheden.

Vandaar mijn vraag naar de mogelijkheden tot ondersteuning van deze nieuwe preventiecampagne: 'Laat wat zien' van de Vlaamse Liga tegen Kanker door de provincie Oost-Vlaanderen. Om af te sluiten, dit is geen oproep tot onze mannelijke gedeputeerden om uit de kleren te gaan, want het moet uiteindelijk nog een beetje esthetisch verantwoord blijven en ook een fotografe als Lieve Blanckaert kan heel veel, maar kan ook nog niet alles. Dank u.

JEUGD

P. 100 BUDGET: JEUGD: VRAGEN BIJ DE AFSCHAFFING VAN DE PROJECTSUBSIDIE EN DE NEGATIEVE GEVOLGEN VOOR EEN AANTAL JEUGDVERENIGINGEN

De heer Van Hove

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Het provinciebestuur heeft beslist om in zijn budgetprogramma 2007 fors te besparen. Het gevolg van deze beslissing is dat zowat in alle sectoren ongeveer 20% dient bespaard te worden. De doelstelling is om op eind 2007 op NUL uit te komen, de begroting in evenwicht te krijgen, en daarna, wie weet, op een propere lei te beginnen of te herbeginnen. Dit houdt echter in dat nieuwe initiatieven schier onmogelijk worden. In het vak 'Jeugd' wil de provincie niet raken aan de subsidies voor regionaal en provinciaal jeugdwerk. Dus vallen de klappen elders. De grootste 'verliezers' zijn de verenigingen die tot op heden genoten van ... of konden overleven dankzij, de projectsubsidies.

Dit betekent voor deze jeugdverenigingen NUL Euro's subsidie. Met dikwijls als rechtstreeks gevolg het gedwongen ontslag van een aantal fulltime medewerkers. De jeugdraad bracht daaromtrent een negatief advies over de voorliggende cijfers. Hun steekhoudende argumentatie is de volgende:
"De vernieuwingen in het jeugdwerk en de dynamiek komt net via deze jeugdbewegingen tot uitdrukking". Deze hebben ook voor het provinciebestuur een veel grotere uitstraling. Het mag dus bijzonder jammer genoemd worden dat het juist de projectsubsiëring is die sneuvelt tijdens deze besparingsoperatie. Het lijkt me dan ook geen goede keuze om enkel en alleen te investeren in het regionaal en provinciaal jeugdwerk. Deze twee, hebben reeds jarenlang ongeveer 80% van het budget opgestreken en wij krijgen daarvoor niet altijd de nodige return. De 20% die besteed werd aan de projectsubsiëring verdwijnt echter. En het is net vanuit die projecten dat de jeugdsector een dynamiek ontwikkelt, die niet alleen de jeugd ten goede komt (vaak gaat het hier trouwens om projecten rond kansarme jongeren) maar ook het imago van de provincie als begeistertend en 'hip' regionaal bestuur in de belangstelling brengt. Het is namelijk zo (dit is dan maar mooi meegenomen) dat op alle publiciteit die met een dergelijk project gepaard gaat, het logo van de provincie aanwezig dient te zijn. Naast de projectsubsidie bestaat dan de hiervoor vernoemde reguliere subsidiëring. Maar hier geldt zo al het Matheuseffect. "Wie niet veel heeft krijgt minder, wie veel heeft krijgt meer".

Het zijn net die organisaties die hoofdzakelijk door de Vlaamse overheid worden betoelaagd, die nog eens langs de kassa passeren bij de provincie.

Ik vraag dan ook om de beslissing die er toe leidt dat de projectsubsidie wordt afgeschaft, te herzien. Dank u.

TUSSENKOMST OVER DE ONDERSTEUNING VAN DE SECTOR BIJZONDERE JEUGDZORG

De heer Lampaert

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, Oost-Vlaanderen telt nogal wat voorzieningen bijzondere Jeugdzorg. Het zijn instellingen die werken in het kader van de Bijzondere Jeugdbijstand, een problematiek die meer dan actueel is. In Oost-Vlaanderen worden zowat 1300 jongeren en hun gezin in sterk problematische opvoedingssituaties of jongeren die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd, begeleid. De sector van de Bijzondere Jeugdbijstand is, zoals de naam het zegt, een heel bijzondere sector, met een bijzondere verantwoordelijkheid voor de meest kwetsbare jongeren en hun gezinnen in onze samenleving. En net zoals onze samenleving snel evolueert, zo evolueren ook de problemen van deze jongeren en hun gezinnen zodat de voorzieningen voortdurend nieuwe uitdagingen moeten aangaan, en zich onafgebroken moeten afstemmen op de veranderende noden waarmee zij geconfronteerd worden. Hiertoe genoten deze instellingen de steun van de provincie. De provincie organiseert het Provinciaal Platform Bijzondere Jeugdbijstand en er is een provinciaal reglement dat toelagen aan voorzieningen mogelijk maakt zowel op vlak van noodzakelijke investeringen als voor vormings- en vernieuwende projecten. Ik vermeld hier graag als toonaangevend voorbeeld de vzw ROPPOV die de ouderwerking in Oost-Vlaanderen op gang heeft getrokken en nu ruime bekendheid geniet in heel Vlaanderen. Zowat alle voorzieningen Bijzondere Jeugdbijstand werken hier op een of andere manier aan mee.

Ik stel vast dat de provincie in de sector bijzondere jeugdzorg ook zwaar bespaart. De deputatie werd uitgebreid gebriefd door de sector, en u weet, Mijnheer de Gedeputeerde dat het sterk verminderen of afvoeren van de provinciale investeringssubsidies vele voorzieningen in de problemen zal brengen. De bijdrage in de kosten voor vorming en vernieuwende projecten blijft noodzakelijk. Het bijzondere van de Bijzondere Jeugdbijstand is vooral te zoeken in publiek waarop ze zich richten. Het zijn jongeren en gezinnen die zich voor het grootste deel situeren in de kansarme groepen. Zelf kunnen zij op geen enkele wijze financieel bijdragen tot de hulpverlening. De ernst van de problematische situaties maakt dat zij in het algemene hulpverleningscircuit niet of niet meer terecht kunnen. De aanpak ervan vereist heel wat deskundigheid van onze begeleiders. Permanente vorming is onontbeerlijk.

De Bijzondere Jeugdbijstand kampt bovendien met een imago probleem. Zij komt meestal alleen onder de aandacht wanneer zich in het werkveld ernstige moeilijkheden of incidenten voordoen. Het gaat dan bv. om klachten als er geen plaats meer kan gevonden worden om minderjarige delictplegers onder te brengen, of de publieke opinie die hardere maatregelen wil voor dergelijke jongeren, of nog, het verzet tegen een uitstap naar een voetbalwedstrijd voor een jongere die in een instelling verblijft omwille van gepleegde feiten. Tegelijk wordt vergeten dat dagelijks honderden begeleiders zich inzetten om kinderen, jongeren en gezinnen opnieuw kansen te bieden, het heft in eigen handen te nemen en hun leefsituatie te verbeteren.

Het is duidelijk dat de werkingsmiddelen die de Vlaamse Gemeenschap ter beschikking stelt, nog steeds ontoereikend zijn. Voor de voorzieningen is het een voortdurende bekommernis en opgave op zoek te gaan naar extra middelen om een fatsoenlijke werking neer te zetten. Zij rekenen op u.

Dank u.

P. 68 BELEIDSPROGRAMMA: JEUGD: ALGEMENE TUSSENKOMST

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, In tegenstelling tot mijn algemene tussenkomst over 'Welzijn' zal ik proberen om hier beduidend korter te zijn, temeer omdat het dossier woensdag of donderdag nog eens aan bod komt in de raad. In verband met de bespreking van de zogenaamde lineaire besparing wil ik toch ook mijn waardering uitspreken voor de diensten op vlak van Jeugd welzijn.

DEBATTEN

Ik heb het geluk om lid te zijn van de provinciale jeugdraad. Het is natuurlijk niet echt met goed nieuws dat de provincie Oost-Vlaanderen naar die jeugdraad is moeten stappen, maar ik denk dat zij zowel in hun communicatie als in de bemiddeling een nuttige en correcte rol hebben gespeeld. De provinciale jeugdraad is vind ik toch niet zomaar een adviesraad, je hebt er de jongeren die voor een stuk rechter en partij zijn, ze moeten advies geven maar ze zijn ook vaak het slachtoffer.

Ze hebben ook ingezien dat dwarsliggen of heibel komen maken op een provincieraad geen optie is voor een betere beoordeling van hun dossier. Ik denk ook dat het advies dat vanuit de jeugdraad kwam, getuigt van de juiste inschatting van de situatie. Men is natuurlijk niet helemaal tevreden binnen het jeugdwerk omwille van die besparing. Voor sommigen zijn de gevolgen erger dan voor anderen maar ik deel toch niet de visie van collega Van Hove die zegt dat sommigen twee keer langs de kassa mogen passeren en anderen getroffen worden. Natuurlijk klopt het dat in een aantal zaken zoals die bijzondere projecten als er geen subsidies zijn er slachtoffers vallen. Dat is ook het specifieke aan het project, het zeer tijdelijke karakter daarvan. Ik denk dat, als men moest snoeien, men wel degelijk had moeten snoeien in die zaken die het minst pijn deden of waarvan men in feite het meest kon motiveren omdat het een project was of een tijdelijk initiatief. Desalniettemin denk ik dat bijvoorbeeld de werking van Cojema in het verleden steeds op voldoende waardering heeft kunnen rekenen van de provincie en dat die zich met dergelijke begroting misdeeld voelt. Ik zou toch aandringen vanuit de provincie om in de mate van het mogelijke de organisatie zo goed mogelijk te begeleiden en er voor te zorgen dat er een oplossing komt die zo bevredigend mogelijk is.

Collega Van Hove zegt dat sommigen stijgen of nog eens mogen gaan. Het is zo dat de voorbije jaren het jeugdwerk op basis van het bestaande reglement steeds gezegd heeft dat zij ondergesubsidieerd zijn. "Wij krijgen maar 80%, daar waar wij in feite op basis van het reglement en op basis van onze werking recht zouden hebben op 100% subsidiëring". Dit is een sector die al jaren lang klaagt, die ook al eens naar de commissie Welzijn is gestapt om haar nood te klagen. De heer gedeputeerde heeft gelijk want er is een stijging maar dat valt natuurlijk nog niet, maar het enige wat men kan zeggen is in feite dat het provinciale regionale jeugdwerk gestopt is met dalen op basis van die 80%. Dat kan men stellen, maar men zit nog altijd niet aan die 100%. Men is daarmee bezig, maar ik denk dat men daar toch versneld werk zou moeten van maken. Er is een herziening bezig van het reglement 'subsidiëring van het jeugdwerk', maar dat sleept al een paar jaar aan. Het zou beter zijn dat men in die mate het reglement wijzigt zodat men automatisch komt tot die 100%.

We zijn nu maart 2007 en ik denk niet dat wanneer de begroting er aankomt in december er ineens 20% uit de lucht zal komen vallen. Ook al rekent men daar een beetje op. Tenzij dat de heer gedeputeerde ergens in zijn schuif een zwarte kas heeft zitten om die 20% te betalen. Ik denk dat we toch in die mate goed moeten communiceren naar het jeugdwerk, dat het veeleer een wijziging is van het reglement waar men kan garanderen dat men 100% krijgt waarop men recht heeft dan opnieuw die wortel boven halen van je hebt 80%, maar het is ooit nog eens de bedoeling om naar 100% te gaan. Dat in eerste instantie voor een algemene tussenkomst.

In tweede instantie zou ik toch nog eens een lans willen breken voor het jeugdvormingscentrum in Dendermonde. Wij hebben in de commissie een uitvoerige toelichting gehad en een duidelijke stand van zaken gekregen. Ik heb het geluk om het project van in het begin te kunnen volgen, want in het begin hadden we nog de witte villa. Om begrijpelijke redenen is deze van functie veranderd. In het vooruitzicht daarvan werd een volledig operationeel jeugdvormingscentrum in Dendermonde beloofd en in het vooruitzicht gesteld. Dat is dus in wording en een verbetering met heel wat troeven. Toch ontbreken daar nog altijd verschillende zaken. Zelfs in de planning zoals we die in de commissie gekregen hebben, en dan gaat het over de periode 2007-2008, gaat het nog steeds niet over een volwaardig jeugdvormingscentrum zoals het in den beginne weerspiegeld of voorgehouden is geweest aan het jeugdwerk zoals het in mijn ogen zou moeten zijn. We spreken hier nog altijd over een broodkeuken daar waar in feite elk jeugdwerk daarop in eerste plaats wil besparen en toch moeten zij nog steeds beroep doen op een traiteur. Het is toch een gebrek aan troeven van dergelijk vormingscentrum. Ik weet dat de regels veel verstrengd zijn in verband met een keuken, maar een keuken is toch essentieel om over een volwaardig vormingscentrum te spreken. Hetzelfde over de inrichting van de tuin, daarover moet men nog spreken. Ik vrees dan dat dit veeleer wil zeggen dat we er voor 2007 niet meer moeten op rekenen, misschien in 2008. Ik denk dat een jeugdbeweging ook niet gewend is om een ganse dag binnen te zitten. Dendermonde is misschien minder grootstedelijk dan Gent, maar het lijkt mij logisch voor een jeugdbeweging afhankelijk van de leeftijdsgroep dat er in de onmiddellijke omgeving een terrein is en dat men dus werk moet maken van de tuin.

Ik heb de indruk dat wanneer men in het verleden keuzes moest maken over investeringen, dat deze telkens braaf ingeschreven werden in de planning maar telkens schoven die op en waren er andere prioriteiten.

Ik zou toch aandringen bij de heer gedeputeerde dat hij eens werk maakt van de toch zeer noodzakelijke investeringen. Ook de aanpassingen van de slaapkamers. Het gaat over 51 slaapkamers waar enkel de bedden moeten uitgebrouwen worden en de vloer moet gelegd worden. Men is daar nu al twee jaar mee bezig en van de 51 moeten er nog steeds 19 gedaan worden. Dit is toch een dossier dat bijzonder lang aansleept en als men wil aantonen dat men het jeugdwerk ernstig neemt en men zich engageert voor iets dat men dat dan ook waarmaakt. Zo kan men ook fier zijn op het jeugdwerk. Het zou dus een volwaardig operationeel vormingscentrum in Dendermonde moeten zijn.
Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel. Ik sluit het debat dan af na de laatste tussenkomst over Wonen van mevrouw Martine Verheyden en dan kan de heer gedeputeerde antwoorden.

Ik zou nog willen aandringen om Toerisme te doen, want morgen hebben we nog het gehele Cultuurdebat en zo meer nog een paar hangende tussenkomsten. Dus mijnheer de gedeputeerde we rekenen op u.

WONEN

P. 67 BELEIDSPROGRAMMA: WONEN: VRAGEN OVER DE DOORTREKKERSTERREINEN VOOR WOONWAGENBEWONERS

Mevrouw Verheyden

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik was zeer verheugd toen ik in de beleidsnota de vermelding las inzake de inzet van middelen. Dat men de aanbeveling van de provinciale woonraad gaat onderzoeken en dat men in elk geval nu al kiest voor een focus op drie invalshoeken waaronder de leefbaarheid en de woonkwaliteit in het bijzonder binnen de wereld van de sociale huisvesting en in bijzondere woonsituaties zoals bij woonwagenbewoners. Dit laatste is niet evident wetende hoe een deel van de bevolking over deze mensen denkt, nochtans worden de gemeenten in Oost-Vlaanderen meer en meer geconfronteerd met permanente woonwagenbewoners. Daar deze geen degelijke betaalbare huurwoningen vinden en hierdoor verplicht worden om in caravans te gaan wonen. Maar voor de groep woonwagenbewoners houdt de provincie zich aan de lijn dat men in eerste instantie doortrekkersterreinen helpt tot stand te komen. Door de sp.a-fractie is hier dan ook al in vorige legislatuur meermaals over tussengekomen. Ik was dan ook verbaasd dat in de derde reeks wijzigingen de subsidies voor de aanleg van een doortrekkersterrein voor woonwagenbewoners van 60 128 EUR in 2006 herleid wordt tot 0 EUR in 2007. Dit is toch tegenstrijdig, op mijn vraag waarom worden er geen budgetten meer voorzien in 2007, heeft de gedeputeerde reeds een antwoord geformuleerd, maar dan toch nog de vraag vanaf wanneer is de deputatie van plan om terug budgetten hiervoor te voorzien en hoe gaat men de doortrekkersterreinen helpen tot stand te komen?
Dank u.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Opvoedingsondersteuning staat inderdaad heel hoog op ieders agenda. De nood hieraan wordt door niemand ontkend. Het succes van programma's op televisie die laagdrempelig toegankelijk zijn, toont aan dat omgaan met opvoeding iets is dat bij iedereen leeft. Problematiek die ontstaat in de samenleving geeft dat evenzeer aan. Er zijn hier ook raakpunten bij de tussenkomst van collega Lampaert. Wat opvoedingsondersteuning betreft heeft onze provincie inderdaad niet zoals andere provincies initiatieven genomen. Dit is iets waar wij minder dan andere provincies aanwezig zijn, op een paar andere terreinen meer dan andere provincies. We weten dat er ondertussen een decreet in voorbereiding is en dat er verschillende teksten circuleren zowel van het netwerk opvoedingsondersteuning, als van het parlementaire zoals de heer Tom Dehaene.

DEBATTEN

Die pogen bestuurlijke duidelijkheid te creëren rond de wijze waarop die opvoedingsondersteuning moet opgenomen worden en op welk niveau. De mogelijke rol van de provinciebesturen hierin moet zeker en vast nog gedefinieerd en verfijnd worden. Daarover is momenteel overleg op het interprovinciaal niveau. Mevrouw Verheirstraeten, op basis van een vroegere vraag die u mij eens terloops had gesteld, kan ik stellen dat dit op de agenda staat van het gedeputeerdenoverleg Welzijn – dat is binnen de VVP – op 23 april. Het is dus alleszins geprogrammeerd. We willen de rol van onze provincie binnen die opvoedingsondersteuning definiëren. We vinden dit heel belangrijk en we kijken ook uit naar de initiatieven op Vlaams niveau die hierover tot stand komen.

Indien dit niet gebeurt zullen wij het zeker niet nalaten om net zoals in de andere provincies zelf een impuls te geven. Ik denk dat het in deze fase van besluitvorming in Vlaanderen ongepast zou zijn om nu nog iets op te zetten, maar het blijft in elk geval op onze agenda staan. Het is ook geagendeerd zoals ik reeds zei op het gedeputeerdenoverleg Welzijn op 23 april eerstkomend. Ik hoop u na 23 april iets meer duidelijkheid te kunnen verschaffen rond de rol die wij hierin zullen opnemen.

Mevrouw Franssen, ik ken reeds langer uw bekommernis: 'Liever preventief, dan curatief' dus 'Beter voorkomen, dan genezen'. Concreet is er op dit moment in het gezondheidsprogramma en de gezondheidspromotie van ons bestuur niets voorzien in deze campagne van 'Laat wat zien'. Onze beleidsverklaring heeft wel de intentie om met de logo's die invulling te geven inzake gezondheidsproblematiek en preventie wanneer het aangewezen is. Vlaanderen stuurt de logo's aan, maar wij leveren toch wat kennis, cijfers, middelen en coördinatie om op dit vlak in een actief partnerschap onze rol te blijven spelen. Een actievere opstelling inzake ons preventiebeleid moet zeker gestalte krijgen. In deze campagne werden wij echter niet verzocht om mee te spelen. Ik denk trouwens dat het belangrijk is om in een campagne die loopt geen eigen rol te gaan definiëren. Je moet trouwens niet op elk beleidsniveau hetzelfde doen tegelijkertijd. We zien wel of we rond preventie en specifiek rond kanker kunnen werken maar dan heel duidelijk met de aflijning van het beleidsniveau en de rol die wij daarin kunnen spelen. Wat deze actie betreft werden wij niet aangesproken.

Nu de vraag betreffende de jeugd van de heer Van Hove. De redenering dat wij via projecten of eigenlijk via de tweede pijler van onze kerntaken, impulsbeleid, een rol dienen te spelen in het jeugdbeleid is correct.

Dat wij organisaties zonder middelen zetten door voor 2007 geen impulsbeleid te voorzien is niet waar. Inzake het impulsbeleid valt er in feite geen enkel slachtoffer, alleen kunnen er dit jaar geen nieuwe middelen tot stand komen. Wij denken dat wij in een meer gerichte begroting in 2008 het impulsbeleid, een duidelijke opdracht van ons bestuur, opnieuw gestalte moeten geven. Aangezien er op het vlak van de ad nominatums en in de convenanten reeds besparingen zijn geweest, dachten wij dat het niet passend zou zijn om binnen 2007 een aantal nieuwe initiatieven op te starten. U zal zien dat er een onderscheid bestaat tussen de budgetverklaring 2007 en de beleidsverklaring 2007-2012 waar wij dit zeker tot onze opdracht blijven rekenen. Ook bij de jeugdraad is gevolgd in de argumentatie dat in het reglement van de projectsubsidies geen slachtoffers vallen. Op lange termijn is dit wel een rem op de dynamiek van de organisaties omdat acties rond vernieuwing en verruiming financieel niet gestimuleerd en onmogelijk worden. Op dit moment betekent dit alleen dat we geen nieuwe impulsen geven aan nieuwe initiatieven.

Ik wil hierover ook even teruggaan naar de vraag van mijnheer Veys over het jeugd welzijn. Zowel aan mijnheer Veys, als aan mijnheer Van Hove, maar ook aan de ganse raad wil ik meegeven dat de middelen voor 'Jeugd' de laatste 6 jaar verdubbeld zijn. Dit is natuurlijk ook zeer goed, want op dat terrein gebeurt er ook heel wat. We zien dat jeugdverenigingen aantrekken, we zien ook dat dit de samengang in de samenleving versterkt want die was onder druk. We denken dat wij hieraan de nodige ondersteuning moeten geven.

Wat het reglement betreft mijnheer Veys, 80% uitkeren van het reglement en eigenlijk iedereen voorhouden dat er wel eens 100% invulling zal zijn van de middelen binnen het reglement is een keuze. Je kan natuurlijk ook een reglement maken waarin je dezelfde middelen voorziet, maar door de scherpere van uw reglement in zijn toepassing binnen dezelfde absolute middelen zou je dan 100% kunnen uitbetalen. Dat is een keuze. De vraag van zowel mijnheer Van Hove als van mijnheer Veys rond een duidelijker richting geven van die middelen zouden binnen dergelijk nieuwe reglement moeten opgenomen worden. Hierin zou kunnen voorzien worden dat er geen dubbele subsidiëring is of geen dubbele opdracht of definiëring van opdracht binnen dit jeugdwerk.

Dit zal geen eenvoudige taak zijn, want ook hier en zelfs nog meer dan binnen de besparingen van de begroting zou het kunnen zijn dat er heel wat moeilijker keuzes moeten gemaakt worden.

Anderzijds duidt die 80% aan dat binnen diezelfde middelen steeds meer organisaties de vraag gaan stellen om gesubsidieerd te worden. Dat levert de problematiek waardoor wij in de toekomst wellicht naar een nog lager percentage in dit reglement zullen gaan. Als uw reglement aantrekking vormt voor tal van organisaties die er eigenlijk niet in thuis horen door de breedte van het reglement binnen diezelfde middelen dan krijgt iedereen uiteindelijk maar 60% of 70% van wat in dergelijk reglement voorzien is. Dus het bestuderen van dit reglement zal alleszins binnen dit begrotingsjaar moeten voorzien worden, maar niet met toepassing ervan. Het reglement moet voorzien dat wij de eigenlijkheid van onze provinciale taak verscherpen en verfijnen maar dit zal niet eenvoudig zijn.

Organisaties die komen klagen dat zij uit de boot vallen zal veel ruimer zijn dan nu. Het ging slechts over een heel beperkt aantal organisaties, Cojema is hierin genoemd want met hen hadden wij een convenant. De opdracht die zij vervullen gebeurde deels binnen dit convenant, maar ook in totaal en ze namen er ook nog een extra opdracht bij. Met andere woorden ook hun werking van sensibilisering binnen hun scholen deden zij met de middelen die eigenlijk in het convenant niet voorzien zijn en die eigenlijk ergens anders zouden moeten gehaald worden. Ook Sjalom heeft een werking onder meer in de provincie Antwerpen en in de provincie West-Vlaanderen. Deze provincies betrekken geen middelen voor die werking. In het verleden werd hen bij de onderhandelingen van het convenant steeds aangegeven dat zij zich beter terug plooiën naar de provincie Oost-Vlaanderen.

Sjalom zal voor zijn normale werking binnen het convenant minder middelen krijgen, maar voor zijn werking binnen de speelpleinen blijven de middelen onaangeroerd. Dus wat inclusie betreft binnen de speelpleinwerking blijven wij volop middelen vrijmaken. De pijn zal slechts gedeeltelijk voelbaar zijn. Men zou als Sjalom misschien ook beter in andere provincies middelen aanvragen voor de werking die men daar doet. Wij hebben onze verantwoordelijkheid hier binnen die evaluatie volledig genomen, denk ik. Het is slechts een gedeeltelijk terugschroeven van de middelen binnen die werking.

Wat 'Jeugd' betreft antwoord ik de intervenanten wat door elkaar. Nu in verband met de werking van het jeugdvormingscentrum. Dit zijn investeringsmiddelen binnen deze sector en dit gaat inderdaad traag. Anderzijds zien wij dat er nog steeds maar beperkt gebruik gemaakt wordt van het jeugdvormingscentrum, want de bezettingsgraad is nog steeds niet wat het zou moeten zijn. De bezettingsgraad gaat anderzijds ook gepaard met de mogelijkheden die men daar nu heeft. Er wordt nu een Masterplan opgesteld waarin samen met collega Hertog zal moeten gepraat worden, want er is nog steeds samengebruik van het jeugdvormingscentrum. Dat geeft ook een maximale benutting overdag en tijdens de weekends. Samen met collega Hertog moet er gepraat worden omdat de school haar werking daar ook nog heeft en dat het samen gebruik bij het opknappen van de zaken zijn beperking heeft. Maar dit gaat inderdaad traag en de middelen die dit jaar voorzien werden zijn opnieuw relatief beperkt. Het masterplan kan daar een nieuwe impuls geven aan de werking binnen het jeugdvormingscentrum.

Wat de tussenkomst van mijnheer Lampaert betreft. Uit mijn eerste contacten met de sector van de bijzondere jeugdzorg voelde ik onmiddellijk dat dit geen gewone sector is. Elk gezin in elk milieu kan getroffen worden zodat de gehandicaptenzorg daar een veel grotere draagkracht krijgt, want u hebt het zelf al aangehaald dat de draagkracht bij een brede laag van de bevolking ver te zoeken is. Het imago probleem is een problematiek die zich wellicht ook doortrekt naar die middelen die voor die sectoren ter beschikking gesteld zijn. Het is bijna te vergelijken met het stiefmoederlijk behandelen van Justitie, tot de bom barst. Wij denken dat er hier een heel duidelijke evolutie moet zijn en het is vooral de Vlaamse Gemeenschap die verantwoordelijk is in deze sector.

Wij voelen ons uitdrukkelijk verantwoordelijk onder meer in de sector van de ouderwerking, waar wij als provincie een heel nuttig en herkenbaar profiel vervullen. De sector van de investeringstussenkomsten zal dit jaar niet afwijken van de andere sectoren waarbinnen wij verantwoordelijk zijn. Dit jaar is de investeringstussenkomst eigenlijk in mindere mate voorzien, maar deze investeringstussenkomsten zijn slechts aanvullend in principe en ondersteunend waar de middelen van de Vlaamse overheid onvoldoende voorzien worden. Dit is niet echt onze opdracht.

DEBATTEN

Binnen het budget 2007 zijn wij echt teruggekeerd naar onze kerntaak, met de bedoeling om aanvullend binnen deze beleidsperiode toch nog zaken te kunnen voorzien waar wij aanvullend moeten aanwezig zijn. Het punt wordt ook zeker, net als het probleem van opvoedingsondersteuning meegenomen in overleg met de Vlaamse overheid, dat finaal het bestuursakkoord over de kerntaken die dienen uitgevoerd te worden moet verfijnen. Alleszins zeggen wij niet neen voor een verdere bestuursperiode maar investeringstussenkomsten binnen dit jaar zijn slechts heel beperkt voorzien omdat dit niet onze eerste opdracht is.

Wat betreft imagovorming, als wij iets kunnen doen voor deze sector en wij doen al heel wat, wij willen daar alleszins verder rond werken, ROPPOV krijgt onze volledige ondersteuning ook binnen deze beleidsperiode.

Dan is er nog de vraag van mevrouw Martine Verheyden, ik excuseer mij omdat ik op een deel van uw vraag reeds geantwoord heb omdat ik het even uit het oog had verloren. Maar inderdaad dit jaar zijn er geen middelen voorzien maar onze opdracht zoals u vraagt, blijft hier. Wij voorzien een aanvullende toelage van 10% voor het inrichten voor doortrekkersterreinen van woonwagenbewoners. Wij kennen de problematiek van huisvesting zeer goed en het is een van de speerpunten binnen dit beleid, dus het is binnen ons beleidsprogramma aangegeven, zij het dat dit moet gebeuren in samenspraak met ruimtelijke ordening.

Wat betreft het op gang trekken van nieuwe initiatieven, dit moet volop gebeuren er is een nieuwe legislatuurperiode 'open de steden en gemeenten', alleszins hebben wij uitzicht in de loop van de komende periode op een contact met de sector om de problematiek opnieuw ter dege te stellen binnen alle beleidsniveaus en initiatieven hierrond op gang te trekken, want de nood is inderdaad zeer hoog. Het is enkel omdat er geen concreet project was dit jaar dat er geen zijn aangegeven, mocht dit zo zijn dat er in de loop van dit jaar nog iets tot stand komt dan is er nog altijd de mogelijkheid via begrotingswijzigingen maar ik denk dat initiatieven op dit moment helemaal niet voor handen liggen, het zal echt een initiatief van onze kant zijn die hier gestalte moet geven aan de problematiek.

Ik denk, Mijnheer de Voorzitter dat een aantal van de vragen beantwoord zijn, ik weet niet of ik onvolledig geweest ben, anders mag je die nu nog vragen.

De heer voorzitter

We zullen dat direct zien, mijnheer de gedeputeerde.
Vraagt nog iemand het woord?

Mevrouw Van der haeghen

Kort, Mijnheer de Voorzitter in verband met het laatste item, in verband met de doortrekkersterreinen. Ik meen mij te herinneren dat wij in de vorige legislatuur omwille van het feit dat het definitieve doortrekkersterrein te Gent nog niet kon gerealiseerd worden om allerlei redenen, wij wel een ondersteuning aanboden ten aanzien van die voorlopige pleisterplaats. Blijft dit gehandhaafd, want ik heb dat eigenlijk niet ten gronde gecontroleerd of gecheckt?

De heer gedeputeerde Couckuyt

Wij blijven het beheer hiervan op dezelfde manier ondersteunen als in het verleden.

De heer voorzitter

Vraagt nog iemand het woord? Anders consulteer ik u. We hebben vandaag 12 zeer goede tussenkomsten gehad, er is veel gesproken en gediscussieerd, als we nu stoppen hebben we er 17 afgehandeld, en ik moet stoppen om kwart over vijf.

Ik zou durven voorstellen om nog Toerisme te doen en morgen Cultuur, dat is ook een belangrijk debat en de overblijvende tussenkomsten. Ik vraag dus nog even te blijven het is voor iedereen lang en jullie zijn allemaal zeer dapper. Ik stel voor te beginnen met Toerisme. De eerste tussenkomst door de heer Van Hove.

TOERISME

P. 68 E.V. BUDGET-TOERISME

De heer Van Hove

Mijnheer de Voorzitter, Collega's, het is wellicht een open deur intrappen als ik stel dat toerisme van groot economisch belang is voor onze provincie. Toerisme geeft Oost-Vlaanderen een aparte uitstraling, een grote naambekendheid en zorgt voor tewerkstelling op diverse terreinen. De voorliggende budgetcijfers leren ons dat ook in de sector toerisme een belangrijk deel van de middelen moeten sneuvelen.

De overdracht naar de vzw Toerisme Oost-Vlaanderen daalt met ongeveer 15 à 20 % al naargelang de behandelde artikelen. Ik wil met mijn tussenkomst wijzen op het dramatische karakter van deze ingrepen.

Even een willekeurige greep uit de opgelegde besparingen:

- Men bespaart drastisch op de uitgaven voor het voeren van promotie.
- De voorziene bekendmaking van de regio's door middel van toeristische borden wordt afgevoerd.
- De subsidies voor het watertoerisme worden afgevoerd.
- Promotietoelagen voor de VVV's worden afgeschaft.
- Toelagen aan gastenkamers worden verminderd en het reglement aangepast.
- Toelage voor lokale brochures worden afgeschaft.
- Een aantal buitenlandse promotionele beurzen worden niet meer bezocht.
- Medewerking aan een aantal regionale TV programma's wordt stopgezet.

Dit zijn een zes à zevental voorbeelden van de plus minus 50 artikels waarop wordt bespaard of die al dan niet, definitief verdwijnen. Een troost, zegt men ons, deze besparingen hebben slechts – of hopelijk – een tijdelijk karakter. Volgend jaar beter dus, maar dat moeten we nu nog afwachten. Het is een schrale troost voor deze sector waar nu een aantal projecten in de schuif belanden en waar in een aantal gevallen werkplaatsen zullen verdwijnen tengevolge van deze 'ingrepen'.

Onze provincie heeft het nu al bijzonder moeilijk om zich op toeristische vlak te profileren. Oost Vlaanderen zit enerzijds geklemd tussen West-Vlaanderen met zijn kustlijn en anderzijds met de Ardennen. De twee genoemde toeristische regio's hebben als het ware een natuurlijke geografische voorsprong. Net op het moment dat Toerisme Oost-Vlaanderen zijn imago aan het bijspijkeren is, wat door diverse acties aardig aan het lukken was.

Ik vernoem maar even het fiets- en wandeltoerisme, de waterrecreatie, onze domeinen en andere. Net op dat moment komen de besparingsmaatregelen – op zijn zachtst uitgedrukt – zeer ongelegen. Dat begrijpt wellicht iedereen. De inhaaloperatie begon aardig te lukken en Oost-Vlaanderen kwam langzaam maar zeker op de toeristische kaart. Het lijkt me nu op dit moment dan ook helemaal niet aangewezen om deze positieve beweging te hypothekeren. De vooropgestelde besparingsmaatregelen dreigen ons imago aan te tasten, ons op te zadelen met een achterstand ten aanzien van de andere provincies en een deel van de tewerkstelling in Oost Vlaanderen teniet te doen.

Ik verzoek de deputatie, net zoals bij mijn vorige tussenkomst, om nog eens na te denken over deze maatregelen.

De heer voorzitter

Dank u, Mijnheer Van Hove. Daar Mijnheer Veys bij de vorige tussenkomst aan zijn 17de tussenkomst is, zou ik willen vragen ook in deze als laatste te spreken en eerst Mijnheer Note en Mijnheer Beke te laten spreken en u doet dan de 17de en dat is niet min, uw laatste tussenkomst waarschijnlijk voor vandaag.

De heer Beke

Mijnheer de Voorzitter, Collega Note is afwezig vandaag, maar ik denk dat hij morgen zijn tussenkomst kan houden.

DEBATTEN

De heer voorzitter

Ah zo, morgen dan, dan hebt u het woord, Mijnheer Beke.

De heer Beke

Dank u, Voorzitter, Gedeputeerde, Collega's, de oprichting van landschapsparken zijn een goed initiatief. Ze beogen namelijk om waardevolle streken in al zijn aspecten te beschermen als erfgoed, maar tevens de mogelijkheden ervan te ontsluiten voor de mensen. Het is de bedoeling het landschap te vrijwaren met aandacht voor het ecologische, de natuur, de landbouw, maar ook de recreatieve mogelijkheden die het biedt. Het zijn dus als het ware, gebieden, parken waar de wandelaar en de fietser aan zijn of haar trekken komt. Het is een samenspel van vele actoren.

Onze provincie kent reeds een paar landschapsparken. Zo is er het landschapspark Meetjesland dat zelfs onlangs werd uitgebreid. Het herbergt het Krekengebied en ons provinciaal centrum 'De Boerekreek' die er als het ware het hart van vormt. Als fietser kom ik er vaak, en het valt mij op welke mogelijkheden er verdere uitbreiding van dit park zou kunnen inhouden. Wie kent niet het gebied van Knokke en achter Knokke het hele Zwingebed met de polders die als het ware van zelf overlopen in het poldergebied van Zeeuws-Vlaanderen, West-Zeeuws-Vlaanderen.

Concreet, denk ik aan Breskens, Cadzand, Retranchement, Sluis, Oostburg, Groede enz. Waar het verder weer als vanzelf overloopt in dat Oost-Vlaamse Krekengebied. Deze streek, Collega's, is een waar wandel-, fiets- en ruitersparadijs en het biedt vele recreatie- en sportmogelijkheden naast de culturele, want er zijn een aantal heel belangrijke culturele aanwezigheden. Vandaar, Voorzitter, Collega's, mijn hernieuwd pleidooi voor de oprichting van een grensoverschrijdend landschapspark, namelijk Meetjesland, land van het Zwin en West-Zeeuws-Vlaanderen. Een dergelijke realisatie zou aan de drie deelgenoten met name, de provincie Zeeland, de provincie Oost-Vlaanderen en West-Vlaanderen een absolute meerwaarde bieden.

De nieuwe Europese projecten (3B mogelijkheden) bieden wellicht nu meer dan in het verleden nog, een uitstekende, ondersteunende mogelijkheid. De realisatie ervan zou meteen vele doeleinden realiseren, niet in het minst die van onze provincie. Het zou ook een bijkomende dimensie geven aan het provinciaal centrum de Boerekreek dat nog verder in opbouw is. Het zou het hart kunnen vormen van dat gehele gebied en op die manier ook bijkomende toeristische mogelijkheden inhouden.

Mag ik er dus bij deze, Mijnheer de Voorzitter, bij de gedeputeerde op aandringen dat dit voorstel dat ik reeds eerder heb gedaan, maar nu wat breder heb geschetst, dat hij dat welwillend zou willen onderzoeken en dat ook daadwerkelijk zou willen realiseren. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel, Mijnheer Beke, en dat leidt ons inderdaad tot de tussenkomst van mijnheer Veys, die vandaag het hekken sluit met zijn 14de tussenkomst, want hij heeft er morgen ook nog drie in het cultuurdebat.

De heer Veys

Dank u, Voorzitter, in tegenstelling tot de bespreking bij het Jeugdbeleid, kan ik nu wel volmondig collega Van Hove, die momenteel eventjes afwezig is, bijtreden. Ik ben zeker dat collega Van Hove als lid van het dagelijks bestuur van Toerisme Oost-Vlaanderen, met kennis van zaken kan spreken.

Collega's, de inspanningen die de provincie tot op heden levert op het vlak van toerisme en promotie van Oost-Vlaanderen, zijn bijzonder waardevol. Ik denk aan de inspanningen die de gouverneur levert, om te spreken over een 'Oost-Vlaams gevoel'. Ik denk dat als er een sector is – die zelfs het Vlaams Belang als politieke partij, die de structuur van de provincies in vraag stelt – waar wij volmondig achter de werking van de provincie staan, het zeker op vlak van het toerisme is. Ik denk dat het toerisme vele troeven biedt.

Ik stel zelfs vast dat bijvoorbeeld in de nota, het algemeen beleidsprogramma op vlak van economie, een belangrijke verwijzing is naar de toeristische werking. Men wil bijvoorbeeld samenwerken met Toerisme Oost-Vlaanderen om meer zakentoeeristen aan te trekken en te begeleiden. Complementair wil men de concepten streekproducten en regionaal toerisme uitwerken. Ik denk dat het promoten van Oost-Vlaanderen op toeristisch vlak, een zeer positieve invloed heeft op vlak van economie, tewerkstelling, ook op cultuurhistorisch vlak.

Er zijn tal van positieve elementen verbonden aan de toeristische promotie van Oost-Vlaanderen. Het is dan ook een beetje met spijt dat ik vaststel dat de provincie Oost-Vlaanderen zeer grondig bespaart op haar betoelaging aan Toerisme Oost-Vlaanderen. De cijfers heeft collega van Hove al genoemd en ze zijn natuurlijk het meest voelbaar op het vlak van de promotie. We zien dat in de begrotingswijziging zoals die nu al door Toerisme Oost-Vlaanderen wordt voorgelegd aan de Raad van Bestuur. Wanneer wij kijken naar die besparingen, wordt bijna 400 000 EUR bespaard op vlak van promotie. Ik denk, toerisme is niet zozeer de verkoop of het beheer van gebouwen. Het is ook niet zozeer een leger aan personeelsleden. Het is mijns inziens vooral de promotie die belangrijk is. Ik betreur dan ook dat er ten gevolge van die besparingen Toerisme Oost-Vlaanderen haar toelage voor promotie, oorspronkelijk voorzien op 900 000 EUR, moet herleiden tot bijna de helft, tot 480 000 EUR. Dit is toch wel een aanzienlijke besparing voor volgens mij, de meest belangrijke poot van de toeristische werking.

Toerisme Oost-Vlaanderen zegt dat bij die lineaire besparing van 17 % op de totaliteit van de toelage – dus men bespaart 584 000 EUR – geen rekening gehouden wordt met de vaste en jaarlijks stijgende personeels- en werkingskosten. Ze verwijzen daarvoor naar de indexatie, anciënniteitverhogingen, huisvestingskosten. Het management van Toerisme Oost-Vlaanderen wijst op, ik citeer letterlijk 'de vrijwel onmogelijke situatie die hierdoor geschapen wordt' temeer, indien men rekening zou houden met het gegeven dat de provinciale toelage reeds enkele jaren niet meer geïndexeerd werd, (we hebben over de index van de belastingen nog gesproken, daar kon men wel indexeren) hier is blijkbaar geen sprake van index. Toerisme Oost-Vlaanderen zorgt sinds 2004 volledig zelf voor haar huisvesting. De gevolgen van die besparingen zijn dat Toerisme Oost-Vlaanderen terugvalt op haar betoelaging van 1999. Dus niet zozeer de rekening 2005, die men als basis gebruikte, maar de betoelaging van 1999. Toch wel een ernstige stap achteruit. Anderzijds stelt Toerisme Oost-Vlaanderen zelf ook dat in een van de argumenten die op de commissie werd gebruikt – waarom besparen wij zo veel en zo drastisch – de uitleg werd gegeven "we moesten besparen, iedereen moest in de klappen delen, iedereen moest zijn bijdrage leveren". Zij wezen erop dat zij nog een 'spaarpotje' hadden, een financiële reserve. Toerisme Oost-Vlaanderen stelt hierover dat te pas en te onpas soms wordt verwezen naar de financiële reserves van Toerisme Oost-Vlaanderen. Het management wijst erop dat dergelijke financiële reserve noodzakelijk is om met de jaarwisseling, in afwachting van het ontvangen van de eerste schijf van de provinciale toelage, in het nieuwe jaar geen liquiditeitsproblemen te kennen.

Ten slotte wijst het management nog op de openstaande lening aan het Centrum Ronde Van Vlaanderen ten bedrage van 372 000 EUR. Ik denk dat dit toch wel een beetje het beeld dat men heeft nuanceert, van 'dat ze een spaarpot hebben, ze gebruiken het niet, dat ze eerst eens het spaarpotje gebruiken.' Ze hebben natuurlijk niet veel keuze. Ze hebben een rits aan besparingen voorgesteld en reeds ingerekend in hun begroting 2007. De gevolgen zijn er ook naar: zonder rekening te houden met de structurele kosten, kan de goede werking van Toerisme Oost-Vlaanderen op vrij korte termijn in het gedrang komen. Heel bewust wenst het management nu geen enkele maatregel te nemen inzake structurele kosten, maar moet vaststellen dat de besparing over meerdere jaren wordt doorgetrokken – ik heb nog op geen enkel beleidsniveau gehoord dat het eenmalig zou zijn – en dat het daarna procentueel zou opgetrokken worden. Zij zullen genoodzaakt zijn meer structurele maatregelen voor te stellen. Als zij nu al quasi een halvering van hun budget besparen op vlak van promotie, dan hou ik mijn hart vast van wat die structurele maatregelen dan wel zullen zijn.

Wat de aard van de besparingen zijn, kan ik gerust verwijzen naar collega Van Hove. Ik denk dat het nochtans over bijzonder waardevolle initiatieven gaat. Ik wil in verband met die besparingen erop wijzen – ook een opmerking van Toerisme Oost-Vlaanderen – dat zij zich de vraag stellen in hoeverre een paraprovinciale instelling als Toerisme Oost-Vlaanderen, die zelf moet leven van provinciale toelagen, een gedeelte daarvan moet doorstorten aan derden. In feite zou een dergelijke subsidiëring rechtstreeks door het provinciebestuur zelf moeten beslist en gefinancierd worden. Dat is dus ook een bijkomend pijnpunt dat Toerisme Oost-Vlaanderen naar voor brengt en ik vermoed dat ook de provincie zich daarover eventueel eens zou moeten beraden.

DEBATTEN

Collega's, ik denk dat ik mij volledig kan aansluiten bij de bemerkingen van Toerisme Oost-Vlaanderen. Ik mag stellen dat alle collega's Toerisme Oost-Vlaanderen een warm hart toedragen. Maar toch betreurt Toerisme Oost-Vlaanderen ten zeerste deze besparingen en denkt ze ook wel wakker te moeten liggen van de mogelijke gevolgen.

Tweede punt bij mijn algemene tussenkomst, mijn waardering die ik reeds in het begin uitsprak over de werking op zich, ook over de positieve evaluatie en de positieve signalen die ik zelf krijg. Ik verwijs bijvoorbeeld naar de verschillende samenwerkingsverbanden, vzw Plattelandstoerisme, de bestaande convenanten met steden en gemeenten, in zoverre ik goed geïnformeerd ben is er wel degelijk een waardering van de werking van Toerisme Oost-Vlaanderen, en hoopt men op een verderzetting en een verdere professionele ondersteuning van de toeristische werking binnen Oost-Vlaanderen.

Een ander punt dat ik wil aanhalen is de problematiek van het infokantoor Scheldeland. Begin 2001 verscheen in de pers het bericht als zou het provinciaal infokantoor Schelde en Denderstreek dat sinds 2003 geopend werd aan het Donkmeer, mogelijks verhuizen. Ik was nogal verwonderd over het bericht, aangezien de gemeente Berlare flink geïnvesteerd had in het gebouw en ook zorgde voor een personeelslid. Dat zorgde voor enige paniek, maar eind februari is gedeputeerde Couckuyt in actie geschoten en heeft hij geprobeerd om de gemoederen te bedaren. Ik baseer mij op het krantenbericht, 'de gedeputeerde stelt dat het geenszins de bedoeling is om het infopunt op te doeken, maar de regiocoördinatie zou wel kunnen verhuizen.' Tot daar het krantenbericht. Ik ben een beetje verwonderd over hoe zoiets in de pers komt, die mogelijke verhuis, hoe zoiets gecommuniceerd wordt? Men brengt dit als een verhaal, dat het de regiocoördinator is die erachter zit.

Ik denk dat er op zeer ongelukkige wijze is gecommuniceerd. Ik vraag mij af hoe kan zoiets ook naar de betrokken partners worden gecommuniceerd. Hoe vernemen zij dat? Hoe kan men blijkbaar een dergelijke beslissing reeds als mogelijk voorstellen, daar waar ik denk dat er enerzijds de geëigende kanalen zijn en anderzijds ook de eigen beslissingsorganen die tot zo'n beslissing kunnen komen.

Tweede zaak, ik ben blij dat de gedeputeerde al een beetje de gemoederen heeft bedaard door te zeggen dat er geen sprake is van sluiting. Maar waarom dan nog overwegen van de regiocoördinatie te verhuizen? Het is als het ware toch nog een beetje de deur op een kier houden? Op den duur, als je zo veel functies uit een kantoor wegtrekt ..., kan u zeggen dat we nu al een ander hebben die de volwaardige functie kan dragen? Ik zou dat niet correct vinden. Dan had ik liever – ofwel eerlijk zijn, het is sowieso onze bedoeling van het op termijn te sluiten of, neen dat is onze visie – waarom die verhuis van de regiocoördinatie?

Tot slot nog een opmerking over de nieuwsbrief van Toerisme Oost-Vlaanderen.

De digitale nieuwsbrief, het is een vraag die ik niet op voorhand had gesignaleerd aan de gedeputeerde, maar die ik graag vandaag nog in het debat zou willen brengen. Ik verwijs naar een nieuwsbrief, de datum doet er misschien voor een stuk toe. Het is verstuurd begin augustus 2006, dus nog in tempore non suspecto, de gedeputeerde was nog niet verantwoordelijk. Het was een nieuwsbrief in het begin van augustus op een goede twee maanden voor de verkiezingen. We ontvingen die nieuwsbrief enerzijds met de bescheiden (maar ook mooie foto) van de gedeputeerde en ik wil die nieuwsbrief zien in het licht van de omzendbrief van Minister Keulen van begin februari 2006, waar hij pleit voor enige terughoudendheid inzake het promoten van zichzelf via nieuwsbrieven van de overheid.

Anderzijds, men geeft daar in een rubriek 'nieuws uit de regio's', een overzicht van Scheldeland, Vlaamse Ardennen, Leiestreek, Meetjesland en Waasland . Een opmerking die ik vanuit een regio in Oost-Vlaanderen heb gekregen is dat mensen uit de Denderstreek daar niet in voor kwamen.

Een vraag: is dit per uitzondering of worden wij daar standaard wel in vermeld als nieuws uit de regio's, of vallen wij onder een andere regio?

Als u daar ook enige toelichting kan bij geven. Mocht het niet kunnen, wil ik dit gerust op een later moment als schriftelijke vraag indienen.

Dank U.

De heer voorzitter

Dank u, Mijnheer Veys, Mijnheer Couckuyt, de laatste repliek vandaag.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Dank u, Mijnheer de Voorzitter, ik ga met het laatste beginnen. De nieuwsbrief, ik ken hem niet, maar ik vermoed – maar dat is een grapje hoor – dat het de terughoudendheid van de gedeputeerde zal geweest zijn, die ertoe geleid heeft dat zij in de Denderstreek niet aan bod kwam omdat dat haar electorale omgeving is, dus het zal die terughoudendheid geweest zijn die hierin gespeeld heeft, denk ik.

Wat betreft de regiokantoren en de onthaalfunctie. Dit is moeilijk om uit te leggen, blijkbaar. Mijnheer Veys, u bent in de problematiek enigszins bezig geweest, en toch is dit nog onduidelijk. U kunt gaan denken hoe het, op een plaats waar men zich slachtoffer voelt van die verwarring, hoe dat daar over komt en hoe moeilijk het is om het uit te leggen.

Waarover gaat het? Hoe is die problematiek in de media gekomen?

Er wordt op een gegeven moment een strategisch plan Scheldeland voorgesteld, het strategisch plan wordt in de organen van Scheldeland voorgesteld en ter kennis gegeven binnen Toerisme Oost-Vlaanderen. Op het moment dat dit voorgesteld wordt staat daarin dat de regiofunctie en het onthaalkantoor zullen ontduddeld worden. In een dergelijk strategisch plan staat veel. Dat valt niemand op. Geen haan die ernaar kraait, iedereen binnen die organen keurt dat strategisch plan goed. Tot op een goed moment men de tijd neemt om het strategisch plan te lezen en men toevallig zijn functie van vrijwilliger binnen Toerisme cumuleert met een activiteit van regionaal medewerker van een krant. Op dat moment komt natuurlijk de kat op de koord, men schrijft zijn verwarring uit in de krant en er wordt hierover heel wat heisa gemaakt, vooral in de omgeving van Berlare. Heisa, ook bij het uittreidend gemeentebestuur en het nieuw gemeentebestuur, die hierin zelfs een politieke zet zagen tegen het nieuw aantredend bestuur in Berlare. Dus u kunt zich indenken in welke omstandigheden dat men een dossier moet gaan uitleggen op dat moment.

Waarover gaat het?

Er is een infopunt, een infokantoor op verschillende plaatsen in Oost-Vlaanderen, dat functioneert vooral voor mensen die daar zijn. Dat is hun functie: mensen die daar zijn, ontvangen en informeren over de onmiddellijke en de ruimere omgeving en zelfs als het kan, over gans de provincie.

Daarnaast is er de regiocoördinatie, die hoeven geen loket te doen. Integendeel, als die man zich aan een infopunt bezig houdt met opvang van mensen die er al zijn, dan verwaarloost hij of zij de taak die hij of zij heeft om te functioneren voor de ganse regio.

In concreto in het Scheldeland, de regio gaande langs de Schelde, van Gent tot Boom, want Scheldeland is een overschrijdend gebied met een gedeelte van Antwerpen en van Ninove tot Dendermonde op de Dender. Die regiocoördinator moet bezig zijn met de werking in dat gebied. Zijn werk, de uitwerking van het strategisch plan Scheldeland zal tot gevolg hebben – waar hij ook zit, op welke locatie hij zijn taak ook uitoefent – dat hij vanuit die werking toeristen kan aanbrengen, ook nieuwe toeristen naar de Donk. Dus met andere woorden, als hij op verplaatsing is en benomen wordt van zijn eigen activiteit, is er geen groei voorzien in de toeristen die kunnen aangetrokken worden naar de Donk. Zijn regiocoördinatie omvat het ganse gebied Scheldeland en hij moet weg van die loketfunctie, want dat is zijn taak niet.

Willen wij nu die loketfunctie wegnemen? Neen, dat infokantoor blijft bestaan, we gaan de meubeltjes er niet weghalen zoals gedacht en gezegd in de pers, we gaan dat kantoor niet ontmantelen, wij waarderen de inspanning die aan het Donkmeer gebeurt. Trouwens ook met heel veel vrijwillige inzet van de VVV Donkmeer, vrijwilligers hé, die zich reeds 70 jaar – het zijn niet allemaal dezelfde meer hoor – maar die zich reeds 70 jaar inzetten met heel veel werkkraft en vooral binnen het seizoen, om het toerisme aan de Donk in goede banen te leiden. Er is een meerwaarde te creëren door de regiowerking een volle functie te geven, zoals dat ook moet. Vandaar die verwarring. Als die regiocoördinator ook werkt in dat infokantoor, hij zegt dat wij die gaan wegtrekken, dan denkt men meteen dat wij alles gaan opdoeken en ontmantelen. Met de gemeente Berlare hebben wij een onderhandelcontract die een opzeggingstermijn heeft van een jaar. Dit onderhandelcontract is nog niet opgezegd, maar op een gegeven moment gaan wij onderhandelen over de wijze waarop wij ons personeel vanuit Toerisme Oost-Vlaanderen of vanuit de regio's inzetten binnen dit kantoor. Met een juiste definiëring van de opdracht van de gemeente en de opdracht van de provincie. Leiden onderhandelingen niet tot resultaat, pas dan denkt men aan de opzegging van een contract, maar geen voldongen feiten politiek, ruime tijd om de eigen opdracht te definiëren en liefst geen verwarring meer hierrond. Dat wat de regiocoördinatie en dat infokantoor betreft.

DEBATTEN

Wat betreft de besparingen binnen Toerisme Oost-Vlaanderen, die zijn inderdaad vrij zwaar aangekomen – maar ook zeer snel gecommuniceerd – om op die manier ook zeer snel naar alle partners die met Toerisme Oost-Vlaanderen samenwerken, te laten weten dat een aantal voorbereidingen van folders lopende waren, dat die door ons mee financieel ondersteund werden, en dat dit niet meer zou voorzien worden voor 2007. Wij hebben ons hier ook opnieuw teruggeplooid op de eigen opdracht. Dit betekent dat ook voor eigen promotie, wij aan een aantal buitenlandse beurzen die minder relevant zijn, niet meer zullen deelnemen. Dit is niet erg en ik hoop dat u na deze uitleg, het beleid wat dat betreft ook zal onderschrijven. Een aantal zaken gaan we niet meer doen, aan een aantal beurzen die minder relevant zijn, maar wel veel geld kosten, gaan we niet meer deelnemen.

Gaan we nog naar Nederland? Ja, de Nederlandse beurzen doen wij zoals in het verleden, omdat dit voor ons een relevante sector is.

Gaan we ons heroriënteren inzake co-promotie? Ja, met de vernieuwde website – een drukbezochte website trouwens – maar met een nieuwe update, een nieuwe hertekening zelfs, in de loop van de volgende maand. Deze veelbezochte website is het middel bij uitstek om in Oost-Vlaanderen de promotie te voeren. Ook de regiowerking blijft onaangetast. De werking via regio's is een echte succesformule en hierop wordt volop verder gegaan.

Mijnheer Van Hove, u hebt nog een aantal punctuele zaken, de borden bij de ingang van de regio. Men kan dat voorzien, maar uiteindelijk vooraleer men dat doet maakt men daar een plan voor op en dan moet men zichzelf de vraag stellen of het nuttig zou zijn dat er langs openbare wegen een nieuw bord komt, los van het provinciebord, om elke regio binnen Oost-Vlaanderen nog eens met een plakkaat aan te duiden. Dit werd aanzien als overbodig, dit is een project dat nooit beslissingsrijp geweest is, maar dat wel in de mogelijkheden zou kunnen voorzien worden binnen Toerisme Oost-Vlaanderen, maar nooit rijp geweest is voor uitvoering. Men heeft daar van af gezien. U was daar trouwens dichtbij op het moment dat die discussie plaats vond.

Aangaande het reglement gastenkamers hebben wij vastgesteld dat naast het feit dat het aantal gastenkamers stijgt – automatisch zelfs – zonder subsidiëring, dat wij onze voorziening iets hebben teruggeschroefd en kwalitatief iets verbeterd. Zo is er in de toekomst niet meer voorzien in gastenkamers met 1 à 2 kamers. Het is ook niet de bedoeling dat in elk gezin waar zoon of dochter het huis verlaat, een kamer ingevuld wordt op minder kwalitatieve wijze. Er is een verandering voorzien, om tot een kwalitatieve verbetering te komen en ook het bedrag van de tussenkomst van 3 000 naar 2000 EUR maximum te brengen, (ik ben niet zeker van de juistheid van de cijfers) maar dit moet nog beslist worden, dit is in voorbereiding.

Ik ben vast en zeker wat toerisme betreft bijzonder onvolledig, maar het is misschien nuttig van de vragen die ik niet beantwoord heb, even te herhalen. Een positieve tussenkomst, Mijnheer de Voorzitter, wat het regionaal landschap betreft, Mijnheer Beke, uw visie en bekommernissen wat dat betreft zijn al langer bekend, de beleidsnota 200-2004 ging indertijd uit van een geïntegreerd beheer van natuur, milieu, landschappen en toerisme en de kenmerken van een regionaal landschap werden door u reeds aangegeven. Ik ga wat dat betreft, niet ondersteunen of herhalen.

Momenteel hebben wij twee regionale landschappen. Een derde, Schelde-Durme werd nog niet erkend. Binnen toerisme wordt op dit moment reeds heel nauw samengewerkt in Euregio Scheldemond en het samenwerkingsverband tussen Zeeland, West-Vlaanderen en Oost-Vlaanderen is u zeker en vast bekend.

Wat uw concrete vraag betreft – want ik ga proberen het zo kort mogelijk te houden – ook naar de nabije toekomst zijn er echt ideeën om zoals u gesteld hebt in uw vraag, gezamenlijke projecten op te zetten binnen Zeeland, Oost- en West-Vlaanderen en dit namelijk rond de grensoverschrijdende wandelnetwerken, Sint-Laureins, de Boerekreek door u aangehaald, Sluis, het gebied tussen Knokke en Cadzand. Dus echt grensoverschrijdend en verweven met West-Vlaanderen, Passageule rond IJzendijke en Westtoer wandelnetwerk, Retranchement.

Ook met Sluis en de bossen van Beernem, de zone reikt vrij ver, met de grensoverschrijding ter hoogte van de bossen van Maria-Aalter in het Meetjesland.

Dus gans dit gebied is echt een potentieel project en de mogelijkheid wordt echt bekeken om het regionaal landschap Houtland, met daarin het wandelnetwerk 'bossen van Beernem', de tegenhanger eigenlijk van Regionaal Landschap Meetjesland, om hen als partner mee te nemen om bijvoorbeeld een voorstudie te realiseren, want dit staat helemaal nog niet op punt.

Uw bekommernis zoals hier aangegeven, wordt zeker meegenomen om hierrond een afbakening te doen van het project dat hier tot stand zou kunnen komen en van de voorstudie die hierover zou kunnen gerealiseerd worden. Ik vind het een heel belangrijk project om toeristisch mee te nemen.
Dank U.

De heer voorzitter

Dank u, Mijnheer Couckuyt, vraagt nog iemand het woord? Neen, dan zou ik u willen uitnodigen nog eens te kijken, morgen, we beginnen met nog twee tussenkomsten bij mevrouw Van Cauter, nog twee bij mijnheer Couckuyt, en dan gaan we er negen afwerken bij mijnheer Dauwe.

De agenda is morgen goed gevuld, ik zal een beetje meer op de tijd drukken want kwart na vijf moeten we stoppen gezien het uitgebreid bureau begint om half zes.

Woensdag hebben we ook een volle dag, het zijn volle dagen, wij moeten niet zoeken naar tussenkomsten. Anderzijds is het woord in een politieke arena zoveel als heilig. Ik sluit de zitting bij deze, tot morgen en goede reis huiswaarts.

EINDE VAN DE ZITTING